

Az iszlám a tolerancia és könnyítés vallása

سماحة الإسلام
باللغة المجرية

Dr. 'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Fordította:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

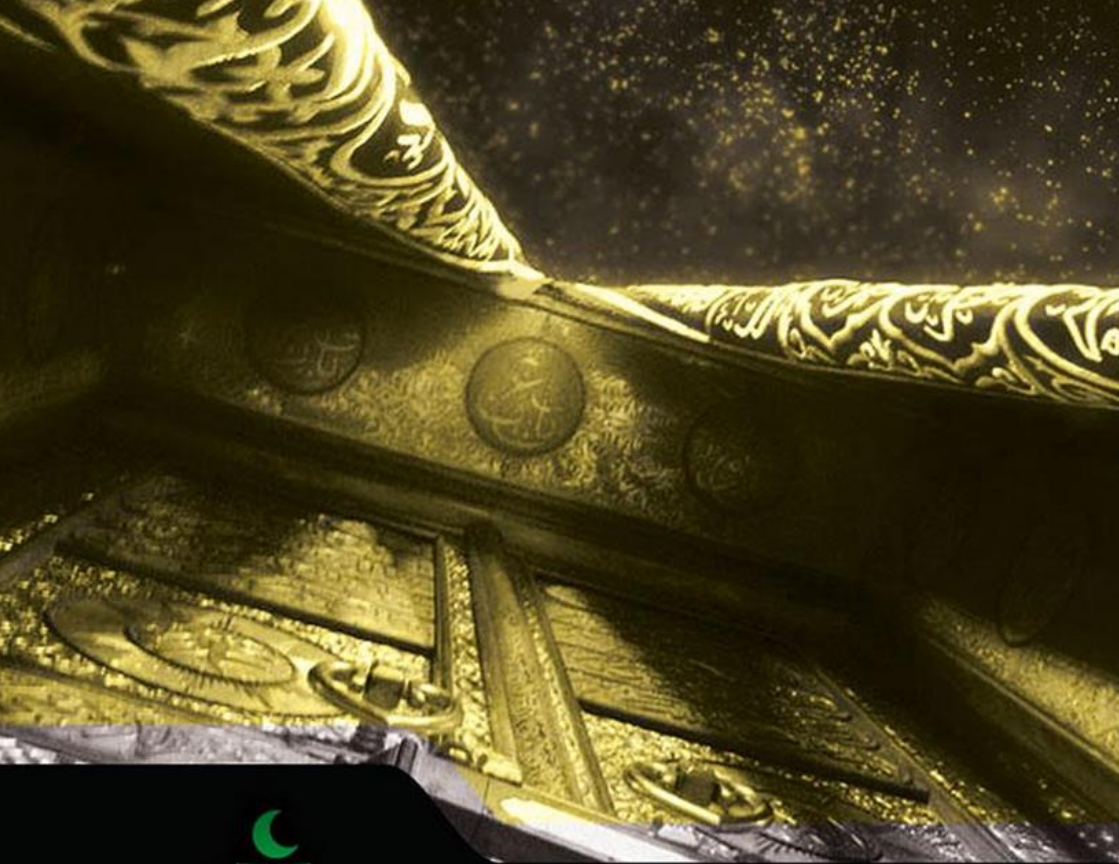
المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Júlia Gabriel

Ellenőrizte: Gharabli Gabriella

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

A **Rahmán** (Könyörületes) és **Rahím** (Irgalmas)

Allah Nevében

A hála és a dicsőség Allahot illeti. Allah áldása és békéje legyen Mohamed Próféta, a háza népén, a társain, és azokon, akik jóra való módon követik őt a Feltámadás Napjáig!

Előszó

Egy olyan korban, amikor az iszlámot gyakran terrorizmussal vádolják, vagy amelyben olyan címkéket tulajdonítanak neki, amelyek teljesen idegenek tőle, és nincs más céljuk csak az, hogy visszataszítónak állítsák be, és amelyben e vallásba az újonnan megtértek száma növekszik, és akkor, amikor mindenféle megalapozatlan és irreális vádak érik, amelyek nem másak, mint az iszlámmal és muszlimokkal szembeni személyes attitűdök értelmezései, Mohamed Sayfudinne sejk, a Braunschweigi Oktatási és Kulturális Központ igazgatója, megkért, hogy írjak egy könyvet a toleranciáról az iszlámban. Allah után neki köszönhető ennek a könyvnek a kiadása.

Nagyon meglepődtem ezen a jelenségen Németországban, mert őszintén mondom, hogy a németek jó emberek, és ez a benyomás annál jobban melyül el bennem, minél jobban megismerem őket. Nagyon sok német, aki a hazámban dolgozik vagy különböző üzleti céllal látogat ide, mindig bizonyítja ezt a kedvességet. Másfelől, a kormányuknak is ez a tulajdonsága, hiszen a jó

emberek csak jó embereket választhatnak vezetőjüknek. Ezt a német kormány mérsékelt álláspontjában is tükrözi, a nemzetközi szinten zajló számtalan esemény esetében. Szeretnék gratulálni a német népnek ehhez a csodálatos kormányhoz, ahogyan szeretnék gratulálni a kormánynak ehhez a barátságos néphez. Természetesen saját tapasztalatból beszélek, szeretem Németországot és minden jót és további fejlődést kívánok neki!

Ugyanakkor, szeretném biztosítani a német népet, hogy az igazi iszlám csak a békét és a szeretetet támogatja mindenki számára, és ez az, amiről olvasni fogtok ebben a könyvben.

Úgyszintén szeretném, hogy ez a nép és a kormánya komolyan gondolkodjon el azon, hogy támogassa és fogadja el a valódi iszlámot, vagy legalábbis jó magatartást tanúsítson felé. Ez az, amit elvárok tőlük, mert az iszlám elfogadása révén megreformálnák saját társadalmukat és számos problémát is megoldanának, amelyekkel ez az ország jelenleg küzd, mint a kábítószer-kereskedelem, az engedetlenség, a családi egység megsemmisítése stb. Megreformálhatnák saját gazdaságukat, egy olyan pénzügyi rendszer elfogadásával, amely nem ismerte sem a válságot, sem a mai világunk pusztító instabilitását. E tekintetben elegendő bizonyíték, hogy sok ország az iszlám gazdasági rendszer elfogadására tett lépéseket.

Politikai szinten 1,57 milliárd muszlim szívét szelídítenék meg, akik a világ lakosságának egynegyedét képviselik, és nagyon jó és hasznos szövetségeket köthetnének nem kevesebb mint a muszlim országok 90% -ával. Nem tagadjuk az olyan muszlimok létezését, akik tudatosan vagy nem, tetteik révén az iszlámnak kárt okoztak. Ha azonban pártatlanok akarunk maradni, akkor kell ismernünk azt is, hogy nem vádolhatjuk az iszlámot néhány

követőjének hibái és cselekedetei miatt, akik valójában ellentétben állnak azzal, amit az iszlám jelent.

Végül, őszintén megvallom, hogy szeretem Németországot és népét. Ezt azzal is bizonyítom, hogy gyorsan válaszoltam Mohammed Sayfudinnek sejk felkérésére, és gratulálok Németországnak, hogy ilyen jellegű személyiséggel rendelkezik, mérsékelt, amikor az embereket az iszlámra hívja, őszintén tiszteletben tartva annak parancsait, egyértelmű célokkal és hűséges az országához és annak népéhez. Mi ezt gondoljuk, és Allah meg fogja ítélni!

‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim ash-Sheha

WWW.ISLAMLAND.COM

info@islamland.com

Bevezetés

Az egyik tényező, amely elősegíti az iszlám terjesztését és a nem-muszlimok általi elfogadását, az hogy a jellemzői közzé tartóznak a tanításai könnyű megértése és a tolerancia, anélkül, hogy valamilyen módon ellenkezne az ember veleszületett természetével, amellyel Allah teremtette az embert, sőt szorosan össze van kötve vele anélkül, hogy valamilyen konfliktus lenne közöttük. A Mindenható Allah azt mondja:

„Fordítsd (Mohamed) arcodat hanif-ként a Vallás felé! Allah eredendő teremtése, amelyre teremti az embereket. Allah teremtését nem lehet megváltoztatni, ez az igazi Vallás! Ám a legtöbb ember nem tudja.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:30]

Vegyük, például a szexuális vágyat, amelyet az iszlám nem tekint egy szennyes dolognak és nem is tiltja, hanem elrendelte a házasságot e vágy kielégítésére. A Magasztos Allah azt mondja:

„Házasodjatok közületek azokkal, akik magányosak, vagy jóra való szolgálóitokkal és szolgálólányaitokkal! Ha ők szegények, Allah az Ő túláradó kegye révén gazdaggá teszi őket. Allah elégséges az Ő szolgálói számára, (Ő a) Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:32]

Allah Küldötte (ﷺ)¹ arra ösztönözte a fiatalokat, hogy elégítsék ki ezt a vágyukat, amikor azt mondta:

„Ő fiatalok, aki képes közületek a házasságra az házasodjon, mert az megfélezi a tekintetet, és megőrzi a szemérmert, ám aki

¹ Allah áldása és békéje legyen vele!

nem képes rá, az börtöljön, mert számára ez védelem.” (Al-Bukhári)

Másrészről ő (ﷺ) ezt nem tette meg anélkül, hogy ezzel egyidejűleg nem szabta volna meg ennek a feltételeit és a korlátozásait, kijelentve, hogy a házasság ennek a helyes módja, amelyen keresztül az emberek biztonságot találnak. Vele együtt megjelenik a szeretet, amely segíti a házastársi együttélést, és az utódok születéséhez vezet. Így, ők törvényes módon és szent kapcsolatban születnek meg, ahogy a Magasztos Allah mondja:

„Az Ő Jelei közé tartozik az is, hogy magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakjatok. És közöttetek szeretetet és könyörületet alkotott. Bizony ebben jelek vannak az olyan nép számára, amely elgondolkozik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:21]

Az iszlám megtiltotta ennek az ösztönnek a kielégítését bármely más módon, mint a megszabottan, és figyelmeztet a megszegésének negatív következményeire, például a betegségek terjedése, a leszármazottakkal való kapcsolat megszakítása és a törvénytelen gyermekek születése a házasságon kívüli kapcsolatok következményeként, és gyermekek, akiknek pszichológiai gondokkal küzdenek a társadalom gyűlölete miatt. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ne közeledjetek a paráznasághoz! Bizony fertelmes dolog az! És milyen borzalmas út!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:32]

Az iszlám azonban nem teszi kötelezővé a házasság kötelékében maradást, abban az esetben, ha az egyik fél nem akar a másikkal élni. Ezért meghatározta annak lehetőségét, hogy szétváljanak (válás révén) azokkal a szabályokkal összhangban, amelyek

szavatolják mindkettőjük jogait és figyelembe veszik érzéseiket. Az iszlám olyan boldog családot kíván létrehozni, amely egy társadalom alapját képezi, és amelyen belül az egyén élvezheti vallási és világi életét, a szükséges szabadsággal és nyugalommal, hogy tevékeny és termelékeny emberré váljon a veleszületett természetével összhangban, anélkül, hogy bármilyen módon ellentétbe lenne ezzel, akár szóban, akár cselekedetben.

Valóban, az iszlám, Allah végső vallása, amelyet Ő, a Dicsőséges és a Mindenható kinyilatkoztatott az egész emberiség számára.

Aki elfogadja ezt a vallást, az el fogja érni az igazi boldogságot az evilágban, a lélek vigaszát és a szív nyugalalmát, megízlelve a hit édességét és remélve a túlvilági boldogságot, a Paradicsomban, amely olyan hatalmas, mint az ég és a Föld és csak az igazak számára van elkészítve. Az, aki elutasítja az elfogadását, Allah bölcsessége és igazsága által meg lesz fosztva minden jótól, szenvedésben és szorongásban fog élni, még akkor is, ha boldognak tűnik, és ami a túlvilágon örökéletben várja őt, ettől még rosszabb.

Kérjük, a Magasztos Allah adjon nekünk egészséget és védelmet!

Mivel az embereket a tökéletlenség és a hanyagság jellemzi, az iszlám a leginkább toleráns vallás, minden bűn, Allah Akaratából megbocsáttatik, kivéve az Allah mellé társítást, ahogyan Ő mondja a Koránban:

„Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki társítást követ el Allahal szemben, az

bizony hatalmas bünt eszelt ki.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:48]

Ráadásul, az iszlám megteremtette az utat az ember számára, hogy minden bűnért megbocsátást kapjon. Az elméhez és a zavaros lélekhez szól, megnyitja a bűnbánat útját magába foglalva a bűn abbahagyását, az őszinte elkötelezettséget ebben az irányban, és őszintén megbánást az elkövetéséért. Valóban, Allah az Irgalmas és Megbocsájtó, mert a bűn megbocsátásán kívül az a személy, aki elkövette, jutalmat is kap, mert abbahagyta a bűn elkövetését az Allah-tól való félelme miatt, és abban a reményben, hogy megkapja, amit Ő ígér.

Mi lehet ennél nagyobb bőkezűség?! A Mindenható Allah azt mondja:

„Mondd: »Ó szolgálaim! Akik bűnösök vagytok magatokkal szemben. Ne legyetek reményvesztettek Allah könyörületével szemben! Hiszen Allah megbocsátja az összes bűnöket. Bizony Ő a Megbocsátó és a Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:53]

Az iszlám megkönnyítette Allah szolgájának a bűnbánatot, könnyű cselekedetévé tette, amely nem jár fáradtsággal, sem kimerüléssel. A Magasztos Allah azt mondja:

„Aki valami rosszat tesz, vagy maga ellen követ el bünt, ám utána Allahhoz fordul bocsánatért, az Allahot Megbocsátónak és Irgalmasnak fogja találni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:110]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Ő az, Aki elfogadja a megbánást az Ő szolgálaitól és megbocsátja a rossz cselekedeteket. És Ő tudja, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:25]

Az iszlám figyelembe vette azt is, hogy az emberi lélek ismét követhet el bűnöket, és engedetlené válhat, és ezért összekötötte, a bűnbánatot annak bocsánatával, attól függetlenül, hogy hányszor lett elkövetve. Allah Küldötte (ﷺ) elmagyarázta ezt, mondván:

„A sátán azt mondta: »Fenségedre, ó Uram, nem hagyom abban a szolgálid megtévesztését mindaddig, amíg a lelkiük a testükben van.« Azt mondta az Úr, Magasztaltassék: »Fenségemre és Méltóságomra, addig meg fogok nekik bocsátani, ameddig csak bocsánatomat fogják kérni.«” (Ahmed, Al-Albani szahih-nak minősített a Szahih al-Jami'-ban)

Ezen kívül, Allah, a Megbocsátó, megbocsájt minden hibát és bűnt, amelyet a szolgálja kényszer hatásra, tudatlanságból vagy szándék nélkül követett el. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Allah megbocsátotta a nemzetemnek, ha akaratlanul, vagy feledékenységéből követettet el hibát, és azt amire kényszerítették.” (Ibn Mádzsah, Al-Albani hitelesítette)

Az iszlámban, a megbocsájtás kapuja mindig és bármilyen helyzetben nyitva ál, Ádám fiainak élete végéig, idő és helymeghatározás nélkül. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az Allahtól való kiengesztelődés csupán azokat illeti meg, akik a rosszat tudatlanságból fakadóan követik el, ám röviddel azután megbánást mutatnak. Velük szemben Allah kiengesztelődik. Allah Tudó és Bölcs. Azoknak nem jár a kiengesztelődés, akik folyamatosan rossz tetteket hajtanak végre, mindaddig, míg nem eljön valamelyikükhöz a halál. És akkor mondja: »Én most megbánást mutatok.« És azoknak sem jár, akik hitetlenként hálnak meg. Nekik fájdalmas

büntetést készítettünk elő!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:17-18]

Mohamed Próféta (ﷺ) ezzel kapcsolatban, azt mondta:

„Bizony Allah elfogadja a szolgál bűnbánatát, amíg a lelke el nem éri a torkát.” (Ahmed, At-Tirmidhi és Ibn Mádzsah, Al-Albani *szahih*-nak minősítette)

Az iszlámban nincs kétségbeesés vagy reménytelenség, ami Allah Irgalmasságát és Megbocsátását illeti. Az iszlám bezárta ezt az ajtót, és kijelentette, hogy ezeket csak a hálátlanok és a hitetlenek élik meg. A Magasztos Allah azt mondja:

„És ne veszítsétek el a reményt Allah irgalma iránt. Csupán a hitetlen nép veszi el a reményt Allah irgalma iránt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 12:87]

Bizonyos az, hogy a bűnbánattal a megbocsájtás biztosítva van, hála Allahnak, ahogyan Mohamed Próféta (ﷺ) mondta:

„(Esküszöm) arra, Akinek a Kezében van a lelkem, ha nem vétkeznétek, Allah helyettetek olyan népet hozna, aki vétkezik, bocsánatot kér a Mindenható Alláhtól, és Ő megbocsájt neki.”
(Muszlim)

Az iszlám megnyitotta a remény ajtóját is, tájékoztatva az embereket, hogy Allah szereti és elfogadja szolgálja bűnbánatát. Ez a tény arra ösztönzi őt, hogy siessen a bűnbánattal. Bizonyosság erre az amit Allah Küldötte (ﷺ) mondott:

„Allah sokkal Elégedettebb hűséges szolgájának bűnbánatával, mint az az ember, aki a pusztaságban van és élete veszélyben mert háttas állata elszabadult tőle, rajta az ennivalójával és az innivalójával. Szomorúan lefekszik, majd amikor felkel, elindul megkeresni, amíg nagy szomjúságot nem

érez. Ekkor, azt mondja: »Visszamegyek oda ahol voltam és lefekszem, amíg meg nem halok.« Lefekszik, fejét a karjára téve és várva a halálát. Mikor megébred ott látja maga előtt hátság állatát, és rajta az ennivalóját és innivalóját. Allah sokkal Elégedettebb hűséges szolgájának bűnbánatával mint amilyen ez az ember, aki megtalálta hátság állatát és vele az élelmét.»
(Muszlim)

E kiskönyv elolvasásával, sokkal világosabban fogod látni és sokkal többet fogsz megtudni a tolerancia és könnyítés szintjéről, amelyet az iszlám megalapítót az élet minden területén, mind az egyéni, mind a vallási és világi csoportok szintjén.

Vegyél magadnak egy kis időt, hogy tanulmányozd és ismerd meg az iszlámot, és kérlek, ne ítéld hibásan egyes tudatlan muszlim cselekedetei miatt.

Ha meggyőződsz az iszlám igazságáról, azt jelenti, hogy Allah jót tett veled, de ha nem, akkor is új ismeretekkel leszel gazdagabb és egy helyes képet alkothatsz magadnak az iszlámról, távol minden torzítástól és hazugságtól, amelyek arra irányulnak, hogy ellenségeskedést szítsanak.

Tudd, hogy minden, ami túl van a természetes ösztönön és az egészséges elmén nem tartozik az iszlámhoz! Meglepő, hogy az emberek mindenféle vallásokat keresnek, amelyekből a boldogságot remélik, ám olyan hiteket fogadnak el, amelyek meghaladják a természetes ösztönöket és azt, amit egy egészséges elme diktál. Hajlamosak nem meghallani, amit a szívük mond, és elutasítják az igazi vallást, és ennek oka a sátán, aki elcsábítja Ádám fiait és távol tartja őket az Igaz vallástól, mert tudja, hogy ennek elfogadásával az ember megszerezheti a boldogságot az evilágban és a túlvilágon is.

Az emberek megakadályozása az Igaz hittől az amire a sátán megesküdt amikor ki lett űzve a Paradicsomból. Allah, Magasztaltassék, azt mondja:

„»A hatalmadra!« - mondta. »Bizony mindegyiket tévelygésbe viszem! Kivéve a Te igaz szolgálodat közülük.«”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 38:82-83]

Tudni kell, hogy az iszlámba való belépés egy isteni ajándék, amelyet Allah annak adja szolgálói közül, akinek Ő Akarja. Azoknak akik őszinteséget mutatnak afelé, hogy elfogadják az útmutatást és őszinte vágy hajtja, hogy megismerjék az Igazságot, és azoknak akik őket követték, Allah megkönnyíti az utat Ő felé. Legyetek ti is ezek az emberek között! A Magasztos Allah azt mondja:

„Emlegetik neked, hogy felvették az iszlámot. Mondd: »Ne emlegessétek fel nekem a ti iszlámotokat! Allah az, Aki kegyet gyakorolt irántatok és a hitre vezetett benneteket - ha őszintén igazak vagytok.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:17]

Allah vallása az iszlám

Az iszlám az a vallás, amit Allah minden Prófétának és Küldöttnek kinyilatkoztatott Ádám Prófétától kezdve (béke legyen vele). Ez, az a vallás, amelyet Ő, a Magasztos és Dicsőséges, kiválasztotta a dzsinnek és az emberek számára az Óra eljöveteleig. A Magasztos Allah azt mondja:

„Bizony a vallás Allahnál az Iszlám!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:19]

Minden Próféta és Küldött az Egyetlen Istenben való hitre hívta népét, és arra, hogy minden istenszolgálati cselekedetet Istennek ajánljanak fel anélkül, hogy társakat állítanának Mellé. A Magasztos Isten azt mondja:

„Ő azt az utat szabta nektek törvényül a vallásba, amit Núhnak (Noénak) is elrendelt, és amit neked (Mohamed) is sugalltunk, és amit Ibrahimnak (Ábrahámnak), Múszának (Mózesnek) és Íszának (Jézusnak) is megparancsoltunk. (Azt), hogy: »Tartsátok fenn a vallást és ne szakadjatok csoportokra!« Nyomasztóan hat a társítókra, amire te (Mohamed) szólítod fel őket. Ám Allah kiválasztja arra, akit akar, és azt vezeti arra, aki őszinte megbánást mutat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:13]

A Mohamed Próféta (ﷺ) eljövetele előtti Próféták kizárólag saját népeikhez küldettek; a törvények, amelyeket Allah adott nekik, egy adott időben és helyen voltak érvényesek. Amikor egy Próféta meghalt, és az emberek eltávolodtak a nekik adott üzenettől, Allah küldött egy másik Prófétát, hogy visszavezesse őket az Egyenes Útra. Ez a Próféta ismét arra vezette az

embereket, hogy egyedül Istent imádják, és hogy ne állítsanak Mellé társakat. A Magasztos Allah azt mondja:

„Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: »Szolgáljátok Allahot! És kerüljétek el a tághútot! (minden hamis istenség)«(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:36]

Az összes Próféta és Küldött közül a legutolsó Mohamed Próféta (ﷺ) volt. Őt egy olyan időben küldte el Allah, miután sokáig nem küldött Próféta-t egy néphez sem. Ő a legutolsó a Próféta-k és Küldöttek sorában, és Üzenete a végső a dzsinnek és az egész emberiség számára, fehérek és feketék, arabok és nem-arabok. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az emberiség egészéhez küldtünk el téged (Mohamed), hogy örömhír hozója és intó légy! De a legtöbb ember nem fogja ezt fel ésszel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 34:28]

Mivel az ő Üzenete a végső, amit az emberiség megkapott, számos olyan sajátossággal rendelkezik, amely megkülönbözteti a korábbi üzenetektől, mert szükséges hogy összhangban legyen a társadalmak fejlődésével, az egész emberiséghez szóljon, faji vagy nemi megkülönböztetés nélkül. A sajátosságai között van, hogy az egész emberiségnek szól, irgalmat hozva minden ember számára, ahogy Urunk, a Magasztos Allah mondja:

„Téged (Mohamed) csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:107]

Mohamed Próféta (ﷺ) üzenete egy mindent átfogó üzenet, amely mind az egyén, mind a társadalom ügyeinek megszervezésére add útmutatást, és ugyanakkor az egyén a

társadalom többi részével való kapcsolatára is, hogy biztosítsa a folyamatosságot és a túlélést, amit Allah megírt a számukra. Ez az Üzenet Minden időben és helyen érvényes, az idők végzetéig. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)A mai napon teljessé tettem a vallásokat és kiteljesíttem rátok az Én kegyelmemet. És az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

A tolerancia, a könnyítés és az egyszerűség csak néhány olyan tulajdonság, amelyek arra vezethetik a lelket, hogy megszeressen és felöleljen egy hitet. A tolerancia az iszlám hit megkülönböztető jegyei közé tartozik, amely minden törvényében képviselteti magát, az előírásai egyszerűségében, az istenszolgálat könnyedségében, minden előírás és istenszolgálat rugalmasságával és felszabadító erejével. Így bárki végre tudja hajtani a képességeik szerint, mindenkor és mindenhol. Az iszlám eme egyszerűsége az, amit a Magasztos Allah és Mohamed Próféta (ﷺ) parancsolt nekünk. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ha valamit nem teszek számotokra kötelezővé, azzal kapcsolatban ne kérdezzetek, mert valóban, akik előttetek voltak, azokat Prófétáik kétségbevonása és velük szembeni ellenszegülésük pusztította el. Ha megtiltok nektek valamit, maradjatok távol attól, és ha megparancsolok nektek valamit, tegyetek meg abból annyit, amennyire csak képesek vagytok.” (Al-Bukhári)

Az iszlámban a tolerancia egy lényeges alap, amelyre az egész iszlám jogrendszer épül, a vallás legnagyobb kérdéseitől kezdve, mint például a hit, a legkisebbekig. Az iszlám jogrendszer nem ír olyasmint elő, amit az ember ne tudna megtenni és azt sem ami terhes számára, nem támogatja azt a szigort ami megtiltja a megengedetett és azt a hanyagságot sem ami megengedi a tiltottat. Minderre szükség van, mert ez a Törvény olyan embereknek lett leküldve, akik a tökéletlenséggel szembesülnek, akik különböző érzelmekkel és képességekkel rendelkeznek. Az iszlámvallás mindezt figyelembe veszi, mivel ez ember veleszületett természetének a vallása, amellyel nem mondhat ellent. Ez egy olyan vallás, amelyet minden ember könnyen megérthet, és amely megadja azt a lehetőséget számukra, hogy képességeiknek és helyzetüknek megfelelően gyakorolják és teljesítsenek minden isten imádati cselekedetet. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ő titeket választott ki. Semmi terheset nem rótt ki rátok a vallásban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:78]

Az iszlám jogrendszer toleráns, könnyen alkalmazható, egyszerű és nem okoz nehézséget a követőit számára, aminek okáért az egész muszlim társadalom kedveli, az egyének helyzetétől és gondolkodásmódjától függetlenül. Mindenki örömmel fogadja el a szabályait és boldog, hogy tanításai szerint járhat el. Ezt a valóságot a pártatlan nem muszlimok is tanúsítják, mert valójában az előírásai egyformán gondoskodnak a gazdagokról és szegényekről, egyformán fordítanak figyelmet az egészségesek és a betegekre is, az időseket ugyanúgy figyelembe veszi, mint a fiatalokat, a férfiakat, mint a nőket, és a kormányt mint a lakosságot, figyelembe véve a hely és az idő által kínált

körülményeket. Az egész történelem során az emberiség nem ismert egy ilyen jogrendszert, amelynek előírásai ennyi mérsékletet, toleranciát és könnyítést tartalmaztak volna, mint az iszlám jogrendszere, és ez az amiért illik az emberi lény veleszületett természetéhez, amelyet a Mindentudó Allah gyengének teremtette. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah könnyíteni akar rajtatok, hiszen az ember gyengének teremtett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:28]

Az iszlám toleranciája és könnyedsége eltávolítja a nehézségeket és kellemetlenségeket, ezek általánosak és nem csak a követőire vonatkoznak. Éppen ellenkezőleg, az iszlám megjelenése és Mohammed Próféta (ﷺ) eljövetele ösztönzés jelentettek és jót hoztak az előbbi vallások követői számára, mivel az iszlám eltávolított minden korlátot és minden nehézséget, ami a vallásukban jelen volt. Az iszlám eltávolította a vallásban korábban létező összes nehézséget és korlátot. A Magasztos Allah azt mondja:

„Akik követik a Küldöttet, az írástudatlan Próféát (Mohamedet), akit megtalálnak maguknál, a Tórában és az Evangéliumban megírva. Aki megparancsolja nekik a helyénvalót és megtiltja nekik a rosszat. És leveszi róluk a jó dolgokat és megtiltja nekik a rosszakat. És leveszi róluk a terheiket és láncukat, amelyek eddig rajtuk voltak. Akik hisznek benne, támogatják, segítik és követik a fényt, ami vele bocsáttatott le, ők a boldogulók!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:157]

Ez a toleranciának megnyitja az *idzstihád* (véleményalkotás) ajtaját, amit a Próféta is (ﷺ) jóváhagyott, és az egyik példa erre

Muádh (Allah legyen vele elégedett) története. A Próféta (ﷺ) elküldte őt Jemenbe.

„A Próféta (ﷺ) megkérdezte tőle: »Hogyan fogsz ítélni?« Azt mondta: »Allah Könyvének parancsai szerint.« (A Próféta (ﷺ) megkérdezte: »(Mit teszel) ha Allah Könyvében nem találsz azt amit keresel?« Azt válaszolta: »Akkor Allah Küldöttének hagyománya szerint fogok ítélni.« (A Próféta (ﷺ) megkérdezte: »(Mit teszel) ha sem Allah Küldöttének hagyományában, sem Allah Könyvében nem találsz amit keresel?« Akkor (Muádh) azt mondta: »Akkor tanulmányaim alapján fogok ítélni.« A Próféta (ﷺ) akkor kezét (Muádh) vállára tette és azt mondta: »Minden hála Allahot illeti, hogy egy olyan embert tett meg Allah Küldöttének a küldöttjeként, akivel a Küldött elégedett.«” (Abu Dawúd)

Ez a hadíszt bizonyítja, hogy ez a vallás fejlődhet és ez az ami miatt alkalmas mindenkor és mindenhol. Az iszlám általános útmutatással és alapelvekkel jött, átfogó és állandó szabályokkal, amelyek változatlanok, nem függenek kortól vagy helytől, és ezek mindegyike össze van kapcsolva a hitel és az istentisztelettel, mint például az ima, annak egységei és ideje, az alamizna, annak mennyisége és miután számolják ki, a böjt és annak ideje, a haddzs, annak leírása és a végrehajtásának időszaka, büntetőjogi szankciók stb.

Ami az új helyzeteket illeti, ezek a Kegyes Korán követelményeinek kell, hogy eleget tegyenek, vagyis betartsuk azt amit megparancsol és elutasítjuk azt amit megtilt. Amikor az új helyzet megoldására a választ nem találjuk meg a Kegyes Koránban, akkor a prófétai hagyományokban keressük azt, és amit ezekben találunk, betartsuk, és amit megtiltanak, azokat elkerüljük. De ha itt sem találjuk a választ, akkor az *idzstihádban*,

az iszlám tudósok megegyezésével meghozott döntésekben, keressük, amely mindenkor és mindenhol, a kor követelményeinek és a társadalom állapotának tanulmányozása után, figyelembe tartva az általános érdekeket, a Koránban és a Szunnában található alapelvek szerint határozzák meg, amely nem mondhat ellen ezeknek.

Ezek az alapelvek közze a következők tartóznak:

- Az alapvető szabály, ami a dolgok természetét illeti, hogy minden megengedett (kivéve, ha bizonyított ennek ellentéte);
- Az érdekek védelme;
- A könnyítés, tehát a kényelmetlenség kiküszöbölése;
- A kár megszüntetése;
- A nagy szükség megengedetté teszi a tilalmat;
- A szükségleteket valósan kell felértékelni;
- A kár megtérítésének elsőbbséget kell adni az érdekek elérésével szemben;
- A kisebb rosszat választani, ha elkerülhetetlen, hogy két rossz között kellessen választani;
- A rosszat nem szabad más rosszal eltávolítani;
- Elviselni a személyes kárt a közkár elkerülése érdekében; stb.

Az *idzstihád* nem a saját vágyak és kívánságok kielégítését jelenti, hanem ez a fogalom, az emberiség javát szolgálja, hogy elérje azt ami hasznos a számára, anélkül vagy bármilyen módon ütközne vagy ellentétes lenne a Kinyilatkoztatás szövegével.

Mindez azt bizonyítja, hogy az iszlám minden korral lépést tart és megfelel minden társadalom követelményeinek, és ez nem csak üres beszéd, mert az, aki objektívan tanulmányozza a Korán és a prófétai hagyományok szövegeit egyértelműen megtalálja az iszlám készítését a toleranciára és könnyítésre.

Az iszlám és a tolerancia

Amikor az iszlámban a toleranciáról beszélünk, akkor nem a vallás egy kis alkotóeleméről beszélünk, hanem az iszlám hit kulcsfontosságú tulajdonságáról. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A legjobb a vallásokban az (az istenszolgálat), amiben könnyebbség van.” (Ahmed, Al-Albani *szahih*-nak minősítette)

Mohamed Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„A legszeretettebb Allah előtt a toleráns hit, amely távol áll a társítástól (al-hanifijah).” (Al-Bukhári)

Tehát az iszlám a tolerancia, a mérsékletesség és a középút vallása. Allah azt mondja:

„És Mi ekképpen benneteket középúton járó, igazságos közösséggé tettünk, hogy tanúk lehessetek az emberekkel szemben! És a Küldött tanú legyen veletek szemben(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:143]

1. Az iszlám toleráns hit a politikai és külügyi kérdésekben.

A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem üztek el benneteket az otthonaitokból, ezekkel legyetek jóra valóak és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:8]

2. Az iszlám toleráns az általános társadalmi kérdésekben is.

A Magasztos Allah azt mondja:

„Ó ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

3. Az iszlám toleráns a viselkedés és etikett kérdéseiben is. A Magasztos Allah azt mondja:

„A megbocsátást gyakorold! És parancsold meg a szokásost, a már elfogadott jót. És fordulj el a tudatlanoktól!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:199]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Akik adakoznak a jó sorukban és a rossz sorukban, akik haragvásukat elfojtják, és az embereknek megbocsátanak. Allah szereti a helyesen cselekvőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:134]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„A jó cselekedet nem egyenlő a rosszal. Valami jobbal tartsd távol *(a rosszat)*! És íme, ami közted és közte ellenségeskedésnek tűnt, most olyan, mint az igaz barát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:34]

4. Az iszlám toleráns az istenszolgálati cselekedetek tekintetében is. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ám azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek – Mi senkire nem rakunk nagyobb terhet, mint amire képes – ők a Paradicsom népe lesznek. Örökkön abban fognak tartózkodni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:42]

5. Az iszlám toleráns a gazdasági kérdésekben. A Magasztos Allah azt mondja:

„Akik az uzsorát habzsolják, azok úgy támadnak fel, mint az, akit a sátán kényszerített leborulásra az érintésével. Ez azért történik, mivel azt mondták: »Az adásvétel olyan, mint az uzsora.« Allah megengedette tette az adásvételt, ám megtiltotta az uzsorát. Akihez eljött az intés az Urától és véget vet (a tiltottnak), annak maradjon meg a korábban szerzett. A döntés róla Allahra tartozik. Ám akik visszatérnek (és tovább csinálják), ők a Tűz népe, örökkön abban időznek majdan.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:275]

6. Az iszlám toleráns az ügyletek területén is. A Magasztos Allah azt mondja:

„És mondd az Én szolgálóimnak, hogy a még szebbet beszéljék! Bizony a sátán ellentéteket szít közöttetek. A sátán az ember nyilvánvaló ellensége.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:53]

7. Az iszlám toleráns az oktatás és a képzés tekintetében is. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Könnyítsetek, és ne nehezítsetek! Hozzatok örömhírt és ne riasszatok el az embereket!” (Al-Bukhári és Muszlim)

A Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„Légy elnéző, és (Allah) Elnéző lesz veled.” (Ahmed, Al-Bajhaqi és At-Tabaráni)

És: **„Allah szereti a kedvességet minden dologban(…)”** (Muszlim)

Közösségi szinten, Mohamed Próféta (ﷺ) fohászzkodott azért, aki jóindulatúnak bizonyul és elfogadja a tolerancia és a könnyítés útját, a közösség vezetése terén. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ó Allah, bánj keményen azokkal, akik az Ummám (nemzetem) felet keményen uralkodnak, és bánj gyengéden azokkal, akik az Ummám felet gyengéden uralkodnak.” (Muszlim)

Az iszlám ösztönzi az embereket, hogy legyenek toleránsak mert ezáltal megkapják a Paradicsomba való belépés áldását és védelmet a Pokol Tüzétől. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki kedves, lágyszívű és közel van Allahhoz, annak számára tilalmassá válik a Pokolba való belépés.” (At-Taghríb wat-Tarhíb)

Tudnunk kell, hogy amikor toleranciáról beszélünk az iszlám bizonyos kérdéseiben, legfőképpen ami az istenimádati cselekedeteket illeti, nem azt mondjuk, hogy az ember szándékosan áthághatja a parancsolatokat. Teljesen tilos, hogy ezt kibúvónak használjuk arra, hogy megengedjük azt ami tilos, és megtiltsuk azt ami megengedet, hogy elhanyagoljuk az Ő parancsainak betartását vagy, hogy megváltoztassuk a legkisebb mértékben is az iszlám fogalmát és az erkölcs általános szabályait. Ellenkezőleg, ez a tolerancia és könnyítés távol kell, hogy tartsa a kényszert, a nehézségeket, az engedetlenséget és a bűnöket.

Áisah, Allah legyen vele elégedett, azt mondta:

„A Próféta, soha nem választott két dolog között, csak úgy hogy a könnyebbet fogadta el a nehezebb előtt; de a könnyebbet csak akkor választotta, ha ez távol volt a büntől. Ellenkező esetben távol tartotta az embereket tőle.” (Muszlim)

A súlyos szükség eseteire, különleges kivételek és előírások vannak.

Íme, néhány szemléltetés az iszlám toleranciájáról a különböző területeken:

Az iszlám toleranciája a hit tekintetében

Az iszlám hittételei az alap, amelyre egész vallás épül, az a pillér, amelyen nem lehet alkudozni, mivel hit nélkül nincs vallás. A Magasztos Allah közölte ezt velünk a következő ájijában:

„Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van annak, akinek akarja.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:48]

Lássunk néhány példát az iszlám toleranciájáról a hit tekintetében:

1. Az iszlám egy érthető vallás, tiszta hit, amelyben nincs kétség vagy kétértelműség, egy egyszerű és könnyű hit, amelyet a tudatlanok hamarabb megérthetnek a tudósoknál és a gyermekek a felnőtteknél.

Valóban, az iszlám megparancsolja az egyedül Allahban való hitet és az Ő imádatát, mindenféle társ vagy közvetítő nélkül. Az iszlám hittételei könnyen érthetőek és nem csak egy bizonyos embercsoportnak szólnak, kizárva másokat. Ez nem egy olyan hit amely gúnyt űz vagy lenézi az emberi értelmet, azt kérve tőle például, hogy egy kőhöz, egy fához vagy egy állathoz imádkozzon.

Egy másik bizonyíték e vallás egyszerűsége és könnyűségére, az a tudatlan sivatagi beduin példája aki meglett kérdezve: *„Hogy ismerted fel Urad létezését?”*, amire ő ösztönszerűen azt felelte: *„A teve trágyája jelzi a teve jelenlétét, a lábnyomai megmutatják útvonalát. Úgyszintén a legsötétebb éjszakán is föld utakkal van*

megszórva az ég pedig csillagokkal. Hát nem bizonyítékok ezek egy Mindentudó és Könyörületes létezésére?!”

2. Az iszlám megparancsolja a hitet Allah minden Küldöttében és azokban az Írásokban, amelyek számukra kilettek nyilatkoztatva. A Magasztos Allah azt mondja:

„A Küldött (*Mohamed*) hisz abban ami kinyilatkoztatott neki az ő Urától, és vele együtt a hívők is mind hisznek Allahban, az Ő Angyalaiban, Könyveiben, Küldötteiben. Mi nem teszünk különbséget az Ő küldöttei között. És azt mondják: »Hallunk és engedelmeskedünk. A Te bocsánatodat (*kérjük*) Urunk! Minden Hozzád tér majd meg.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:285]

3. Nem lehet valakit arra kötelezni, hogy felvegye az iszlámot, ha benne nincs meggyőződés és vágy erre. A Magasztos Allah azt mondja:

„Nincs kényszer a vallásban! Ím világossá lett az egyenes Út és a tévelygés (*különbözösége*). Aki megtagadja a bálványokat és hisz Allahban, az a legszilárdabb kapaszkodóba fogódzik, amely elszakíthatatlan. Allah a Halló és a Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

Ez azért van, mert az emberek az iszlámmal kapcsolatos felfogásainak különbözősége a Magasztos Allah akaratának megnyilvánulása, ezért senki sem jogosult arra, hogy kényszerítsen valakit arra, hogy elfogadja az iszlámot. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha a te Urad úgy akarta volna, akkor mindenki, aki csak a földön van, mind hívő lett volna. Vajon te (*Mohamed*) kényszeríteni akarod az embereket arra, hogy higgyenek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

Akit elér az iszlám Üzenete, és aki számára megmagyarázták, az rendelkezik a választás jogával, hogy vagy elfogadja, vagy elutasítja ezt az üzenetet. A Magasztos Allah azt mondja:

„És mondd: »Az Igazság az Uratoktól származik!« Aki akar, az higgyen! Ám aki akar, az legyen hitetlen. Mi bizony tüzet készítettünk elő a hitetleneknek, amelynek tűz-falai körül fogják őket. És ha segítségért fohászkodnak, úgy vizet kapnak segítségül, amely olyan, mint az olvasztott érc, égeti az arcokat. Milyen borzalmas ital és milyen rossz nyugvóhely.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:29]

4. Egy másik aspektusa ennek a toleranciának az, hogy Allah elrendelte számunkra, hogy az emberek hitének megítélését cselekedeteik és nyilvánvaló szavaik szerint kell, hogy történjen, anélkül, hogy megvizsgálják szándékaikat. Így nem vádolhatunk senkit, hiszen nem ismerjük a szándékait, mert ez a szándék csak az egyén és az ő Ura által ismert, és senki más nem ismeri.

5. Ha valaki kényszernek van kitéve, akkor megteheti, hogy megtagadja a hitét, ha ezzel elkerüli a kínzást és kiszabadul ebből a helyzetből. A Magasztos Allah azt mondja:

„Aki nem hisz Allahban – a már megvált hite után – kivéve azt, aki kényszerítették, de a szíve megnyugodott a hitben, ám azok, akik önként tárulkoznak ki a hitetlenségnek, rajtuk Allah haragvása lesz. Hatalmas büntetésben részesülnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:106]

Amikor valakit kínzással fenyegetnek akkor Ammar bin Jaszir (Allah legyen vele elégedett) példáját kell, hogy kövesse, akit a nem-muszlimok fogságba ejtettek és azért kínozták őt, hogy

mondjon rosszat a Próféta-ról (ﷺ) és jót istenségeikről. Ammar (Allah legyen vele elégedett) nagyon elszomorodott attól, amit tett, ezért a Próféta (ﷺ) megvigasztalta és azt kérdezte:

„Mit tettél?” Azt válaszolta: „Valami rosszat, ó Allah Küldötte, mert nem engedtek el addig, amíg nem mondtam rosszat rólad és jót az istenségeikről.” A Próféta (ﷺ) akkor azt kérdezte: „Mi van a szívedben?” Azt válaszolta: „A szívem a hitben találja a nyugalját.” Akkor, a Próféta (ﷺ) azt mondta: „Ha újra jönnek (kínozni akarnának) tedd ugyanazt.” (Al-Hákim)

Egy másik példa erre Bilál (Allah legyen vele elégedett) története. Abdullah ibn Maszauđ (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„Az első emberek, akik nyíltan kijelentették az iszlámot heten voltak: Allah Küldötte (ﷺ), Abu Bakr, Ammar és édesanya Szummajá, Suhajb, Bilál és al-Miqdad (Allah legyen velük elégedett). A Próféta-t (ﷺ), Allah a nagybácsián, Abu Tálibon keresztül védte meg, Abu Bakrt (Allah legyen vele elégedett) a népén keresztül védte meg, de ami a többiekkel illeti, a többistenhívők elfogták őket, vasból készített pajzsot húztak rájuk és a tűző napon hagyták őket, míg végül mind azt tette, amit a többistenhívők akartak, kivéve Bilált (Allah legyen vele elégedett). Őt nem érdekelte, hogy mi történik vele, ha az Allah kedvéért van, és az embereket nem érdekelte, mi történik vele. Aztán a gyerekekre hagyták őt, akik körbe járták vele Mekka utcáit, miközben ő (Allah legyen vele elégedett) ismételte, hogy: »(Allah az) Egyetlen, (Allah az) Egyetlen!«” (Ibn Mádzsah)

6. Az iszlám elvezette az embereket Isten egyedüli szolgálatára, felszabadítva őket attól, hogy embereket szolgáljanak, legyen azok híres királyok vagy akár Allah

Prófétái, és ezáltal beültette a hitet a muszlimok szívébe. Ezzel a hívő senki mástól nem fél csak a Magasztos Allahtól, hiszen senkit sem érhet jó vagy rossz csak Allah Akaratával. Tehát nincs olyan teremtmény, aki segíthetne, árthatna, tilthatna vagy védhetne, csak ha ez Allah Akarata, az Ő Elrendelése. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ám ők mégis Helyette más istenségeket választottak maguknak, akik nem teremtenek semmit, ám ők maguk a teremtettek. Nem rendelkeznek semmivel, amivel a maguk számára ártalmasak, vagy hasznosak lehetnének. Nem rendelkeznek a halál felett, sem az élet felett, sem a (halott) feltámasztása felett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:3]

Tehát minden a Király, a Tulajdonos, Mindenható Allah kezében van. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha Allah valami csapással sújt téged, azt csak Ő háríthatja el. Ha pedig valami jót tartogat a számodra, azt semmi sem akadályozhatja meg. Eléri vele a szolgálai közül azt, akit Ő akar. Ő a Megbocsátó és az Irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:107]

A szükségtelen imádat elkerülése érdekében, Allah rávilágított, hogy bár Mohamed Próféta (ﷺ) magas státusznak örvendett, csupán egy ember volt, ahogy az előtte lévő próféták is emberek voltak és ugyanazoknak a törvényeknek kellett, hogy alávetessék magukat, mint a többi ember. Csupán emberek voltak, akik nem érdemeltek imádatot. A Magasztos Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): „Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban

lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhír hozó vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:188]

7. Allah azt is megparancsolja a muszlimoknak, hogy legyenek igazságosak minden emberrel szemben hitüktől, vallásuktól, színüktől, nemzetiségi háttérüktől, vagy társadalmi helyzetüktől függetlenül. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. És eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól, az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90]

Az embernek igazságosnak kell lenni úgy a közeli rokonokhoz, mind azokhoz, akikhez nem fűzik rokoni szálak. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)Ha szóltok legyetek igazságosak, még ha közeli rokonról legyen is szó. És teljesítsétek az Allahnak tett egyezséget. Ezt írja elő a számotokra *(követendő)* testamentumként. Talán okultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:152]

Az embernek igazságosnak kell lennie, akár boldog, akár szomorú, muszlimokkal vagy nem muszlimokkal. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)És az emberek iránti haragvásotok ne vigyen benneteket arra, hogy igazságtalanok legyetek! Ez közelebb van az istenfélelemhez.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:8]

8. Az iszlám megadta a muszlimok azt a bizonyosságot, hogy Allah megtisztelte az egész emberiséget függetlenül a

vallástól, fajtól, etnikai hovatartozástól vagy társadalmi rangtól és más teremtmények fölé helyezte. A Magasztos Allah azt mondja:

„Megtiszteltük Ádám fiait *(az emberiséget)* és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és sokak fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

Az iszlámban toleranciájának a megnyilvánulása a sariában (iszlám törvény)

A törvény az az út, amit az embernek követnie kell, célja vagy a kívánt eredmények elérése érdekében. Ahhoz, hogy képes legyen elérni céljait, feltétlenül szükséges, hogy az egyén olyan tiszta és pontos úton járjon, amelyet képességei szerint követhet. Ezek az iszlám törvény jellemzői, és az alábbiakban néhány példát mutatunk be az iszlám toleranciájára és könnyítésére ebben a kérdésben:

1. A Koránban és a Szunnában (prófétai hagyomány) található szövegek egyszerűen értelmezhetők. A Magasztos Allah azt mondja:

„Bizony, Mi könnyűvé tettük a Koránt az intelleum számára. Van-e valaki, aki hallgat az intelleumre?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 54:17]

A szövegeket könnyű megérteni, nem nehéz felfogni, nincsenek bennük kétértelműségek amelyek félreértésekhez vezethetnének. Azonban, ha valaki számára van olyan eset, ami kétes, jogában áll kérdéseket feltenni ezzel kapcsolatban, vagy bármi mással, ami nem teljesen világos számára, anélkül, hogy feszéjzve érezné magát. Tudni kell azt is, hogy az iszlám nem adta meg a válaszadás jogát, a vallással kapcsolatos kérdésekre mindenkinek. Ez csak azoknak a joga, akik ismeretekkel rendelkeznek, tudósok az iszlám jogrendszer területén, azok, akik tanulmányozták a szövegeket, akik tudják és értik a jelentéseiket. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)Kérdezzétek meg az Intelem birtokosait, ha nem tudjátok!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:43]

Ez egy természetes dolog, hiszen az ember is, amikor beteg orvoshoz fordul és nem pedig mérnökhöz vagy földműveshez. Az iszlámban az ismeretek nélkül vallási ítéletet hozása része a főbb bűnöknek, mert az a személy, aki a vallásról kellő ismeretek nélkül beszél, megengedhet jogellenes tetteket, vagy megtilthat olyan dolgokat, amelyekkel megsérti az emberek jogait vagy nehézségeket okozhat az embereknek. A Magasztos Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): »Az én Úram csak a fertelmes dolgokat tiltja meg, akár nyilvánosak azok, akár rejtettek, és a bűnt, és a jogtalan erőszakot, és azt, hogy Allah mellé társítsatok, amire nem bocsátott le engedélyező bizonyítékot, és azt, hogy olyat mondjatok Allahra, amiről nincs tudásotok.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:33]

Allah Küldötte (ﷺ) elmagyarázta, milyen negatív hatásai lehetnek annak, ha valaki olyan embereknél keresi a vallással kapcsolatos ismereteket, akik nem rendelkeznek a kellő felkészültséggel, és akik ismeretek nélkül hozzák meg a vallási döntéseket. A Próféta (ﷺ) azt mondta ezzel kapcsolatban:

„Bizony Allah nem úgy veszi el a tudást, hogy kitepi a szolgálóból, hanem a tudósok halálával veszi el a tudást. És ha nem marad egy tudós sem, az emberek a tudatlanoktól kérdeznek. Ők pedig tudás nélkül válaszolnak, és így tévelyegnek és tévelygésbe visznek.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Az iszlámban nincsenek rejtélyek és megmagyarázhatatlan kérdések. Vannak ugyan olyan témák, amelyek a láthatatlan

világhoz tartoznak, amit az ember nem képes teljesen megérteni, de valójában ezek nincsenek hatással az ember hitére, nem használnak és nem is ártanak neki. Egyik ilyen kérdés, ahogy Allah mondja:

„Kérdezni fognak téged (Mohamed) a lélekről. Mondd: »A lélek az én Uram parancsából van. Ám csupán kevés tudás adatott nektek.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:85]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Kérdezni fognak téged (Mohamed) az eljövendő Óráról. Mikor van annak az eljövetele, rendelt ideje? ~ Mit tudnál te arról említeni? ~ Az Uradnál van annak rendelt ideje. ~ Te (Mohamed) csupán intőként szolgálhatsz, azoknak akik félik azt (az Órát). ~ Azon a Napon, amikor meglátják azt, olyan lesz nekik, mintha csak egy estét, vagy a rákövetkező reggelt töltötték volna az életben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 79:42-46]

Mindaz, ami hasznos a számunkra a láthatatlan világgal kapcsolatos tudást illetően, azt Urunk, Magasztaltassék, és Prófétája (ﷺ) már elmagyarázta nekünk. Ide tartozik a Menny és a Pokol jellemzése, a korábbi népek és Prófétáik történetei, amelyeken elmélkedhetünk, és levonhatjuk a szükséges tanulságokat. A Magasztos Allah azt mondja:

„Lángoló tüztől (a Pokol Tüzétől) óvtalak és intettek benneteket, ~ Amelyben csak az elkárhozandó fog égni. ~ Aki meghazudtolt és elfordult. ~ De az istenfélő távol áll ettől, ~ Aki odaadja a vagyonát, hogy megtisztítsa magát. ~ És nem várja az emberek jutalmát a jótettéért, ~ Csupán Legmagasztosabb Ura arca után vágyakozik. Bizony Ő

elégedett lesz (midőn belép a Paradicsomba).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 92:14-21]

2. Az iszlám törvényei a Teremtőtől származnak. Isten törvénye végleges és teljes, és ez az a törvény, amely mindenkre érvényes; gazdagokra és szegényekre, nemesekre és közemberekre, és senkinek, státuszától vagy rangjától függetlenül, nincs jogában megszegni azt. A Magasztos Allah azt mondja:

„A hívő férfi vagy a hívő nő nem választhat valamely dolgában, amelyben Allah, vagy az Ő Küldötte már döntött. Aki engedetlen Allahal és az Ő Küldöttével szemben, az nyilvánvaló tévelygésben jár.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:36]

Allah elrendelte, hogy mindenki tartsa tiszteletben és tartsa fenn ezt a törvényi rendszert, legyen az vezető vagy közember. A Magasztos Allah azt mondja:

„A hívők szava csupán annyi, ha hívatnak Allahhoz és az Ő Küldöttéhez, hogy ítéljenek közöttük, hogy azt mondják: »Halljuk és engedelmeskedünk.« Ők a boldogulók.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:51]

Az iszlámban senki nem rendelkezik teljes fennhatósággal, még az államfő sem; őr is ugyanúgy vonatkoznak a törvények, mint bárki másra. Ez az iszlám toleranciájának szépsége. Senki nem szüntetheti meg vagy hághatja át ezeket a szabályokat és határvonalakat. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Kötelező muszlim számára, hogy hallgasson és engedelmeskedjen (a vezetőnek) ha tetszik neki ha nem, kivéve, ha bűnös dologra kap parancsot; ilyen esetben nincs engedelmesség.” (Al-Bukhári és Muszlim)

Ezzel, az iszlám megvédte a magán és közjogokat és szabadságokat, és megszüntette azokat a törvényt hozó forrásokat, amelyek a zsarnokok szenvedélyeire alapozódtak, mivel az ők törvényeik nem másak, mint egyéni vágyak termékei. Egyéb rész kérdések tekintetében az iszlám törvény nem rendelt el semmit, hogy hagyjon nyitott ajtót a muszlimok számára, hogy képesek legyenek kialakítani a helyzetükhöz igazodó általános szabályokat, figyelembe véve az egyes korok és helyek általános érdekeit, azzal a feltétellel, hogy ezek a szabályok és rendelkezések ne legyenek ellentétesek az iszlám alapelveivel és alapvető szabályaival.

3. Az iszlám törvények és tanításoknak isteni forrásuk van, nem lehet megváltoztatni őket, és nem évülnek el. Ezek a törvények abszolút értékűek minden időben és helyen. Az ember alkotta törvényekkel szemben, amelyeket időről időre meg kell változtatni, mert elévülnek, és amelyeket befolyásolnak a környezeti hatások, mint például a kultúra, hagyományok vagy a természeti környezet, az iszlám törvényi rendszert minden teremtménynek a Teremtője alkotott, Aki a legjobban tudja mire van nekik szükségük. Senkinek sincs jogában ellenállni vagy változtatni rajtuk, hozzá adni vagy kitörölni, mivel ez a Hatalmas Allah törvénye, amely biztosítja mindenki jogát, és ez, a tolerancia és a könnyítés útja. A Magasztos Allah azt mondja:

„Talán a tudatlanság korának (*al-dzsáhilijja*) ítélezését áhítozzák? És ki lehetne szebben ítélező Allahnál egy olyan néppel kapcsolatban, akik megbizonyosodtak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:50]

4. Az iszlámban nincs felsőbb spirituális hatalom, mint ahogyan más vallásokban és hitekben, és ez azért van, mert az iszlám eltörölt minden közvetítési lehetőséget a Magasztos Allah

és a hívők között, elutasítva azt a többistenhitet miszerint szükség lenne közvetítőkre az imádatban. Ezzel kapcsolatban a Magasztos Allah azt mondja:

„Vajon nem Allahot illeti-e meg a tiszta Vallás? És azok, akik (Allah) helyett segítőköt vesznek maguknak (szólva): »Csak azért szolgáljuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket.«(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:3]

Ezen kívül, a Magasztos Allah kifejtette, a valóságot ezekről a közvetítőkről, akik nem hasznosak azok számára, akik imádják őket, és ártani sem tudnak azoknak, akik nem imádják őket. Ezek nem különbek, mint azok, akik imádják őket. A Magasztos Allah azt mondja:

„Bizony azok, akikhez Allah helyett fohászokdtok, azok is csak szolgák, úgy mint ti. Szólítsátok hát őket, hogy válaszoljanak nektek, ha az igazat szóljátok!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:194]

Így, az iszlám megvalósította a közvetlen kapcsolatot a Magasztos Allah és szolgálói között, amely a Benne való teljes hitten alapul, csak Hozzá fordulnak segítségért és csak Tőle kérnek bocsánatot, mindenféle közvetítő nélkül. Aki bűnt követ el, felemeli kezeit és csak Hozzá fohászodik megbocsátásért, bárhol, bármikor és bármilyen ügyben. A Magasztos Allah azt mondja:

„Aki valami rosszat tesz, vagy maga ellen követ el bűnt, ám utána Allahhoz fordul bocsánatáért, az Allahot Megbocsátónak és Irgalmasnak fogja találni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:110]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Így szól a ti Uratok: »Fohászkodjatok Hozzám! És én felelek nektek.«(...)» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:60]

Az iszlámban nincsenek olyan egyházi személyek, akik engedélyezhetnék azt, ami törvénytelen, vagy betilthatnák a törvényeset, akik saját magukat Isten képviselőjének tartják, elrendeléseket vezessenek be, irányítsák az emberek hitet, megbocsájtsák az emberek bűneit, bevezetve a Paradicsomban egyeseket, miközben másokat megakadályozzanak ebben. A törvénykezés csak Allah joga, ahogy Ő mondja:

„Írástudóikat és szerzeteseiket urakká tették meg maguknak Allah helyett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:31]

Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta ezzel kapcsolatban:

„Ami őket illeti (az embereket), nem imádták őket (az írástudókat és a szerzeteseket), de amikor engedélyeztek egy tilalmas dolgot, akkor azt megengedettnek tartották, és amikor tilalmasá tettek egy megengedett dolgot, akkor azt tilalmasnak tartották.” (At-Tirmidhi)

5. Az iszlám bevezette a Súra néven ismert rendszer, amely kölcsönös tanácskozást jelent a csoport tagjai között, annak érdekében, hogy a személyi érdekek ne kerekedjenek felül a közérdeken. Ahogy a közmondás mondja: „Több szem többet lát.” A Magasztos Allah azt mondja:

„Az Alláhtól származó könyörület által lettél gyengédebb velük szemben. Ám, ha durva és keményszívű lettél volna, akkor elszéledtek volna tőled. Bocsáss meg hát nekik és kérd Allah bocsánatát számukra! Tanácskozz velük az ügyben! És ha valamit elhatároztl, úgy (abban az esetben) hagyatkozz

Allahra. Allah bizony szereti azokat, akik Reá hagyatkoznak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:159]

6. Az iszlám megnyitotta az idzstihád kapuját, azoknak a kérdéseknek, amelyekre nem találunk pontos választ a Kegyes Koránban vagy a Próféta (ﷺ) útmutatásában.

Ezáltal a vallás megfelelő lesz minden időben és minden helyen. Továbbá az iszlám általános alapelvekkel jött, olyan átfogó és stabil szabályokkal, amelyeket semmilyen módon nem lehet megváltoztatni, függetlenül kortól vagy helytől. Ezek mindegyike a hit és az istentisztelet gyakorlatához kapcsolódik, mint például a napi ima (asz-szaláh) – a rakák (imádság egységek) száma és ideje; az-zakáh (a kötelező éves adomány) - annak mennyisége és azok a javak amelyek után fizetni kell; asz-szijám (böjt) – annak ideje; al-haddzs (zarándoklat Mekkába) – annak leírása és ideje; büntetőjogi szankciók, stb.

Ami az új eseményeket és kérdéseket illeti, azok a Korán hatálya alá tartoznak. Amit megtalálunk benne, azt elfogadjuk, és amitől tilt, azt elutasítjuk. Ha a választ az új esetre nem találtuk meg a Koránban, akkor a hiteles hadíszokban keressük, és amit találunk ezekben azt elfogadjunk és amitől tiltanak azt elkerüljük. De ha itt sem találjuk a választ, akkor a tudósok idzstihádjához (konszenzus) fordulunk, minden időben és helyen, ők tanulmányozzák az új helyzetet, a kor és a társadalom állapota függvényébe, a közérdeket szolgálva, tanulmányokat folytatnak, hogy a döntésük teljes mértékben megfeleljen a Korán és a szunna követelményeinek, összehasonlítva a Korán és a szunnából fakadó jogszabályokat, majd egy olyan döntést hoznak, amely nem sérti meg ezeket. Az *idzstihád* nem követheti a saját vágyakat, hanem ennek az a célja, hogy az emberek javára

váljon anélkül, hogy bármilyen módon ütközésben kerülne a Kinyilatkoztatással. Mindez azt bizonyítja, hogy az iszlám összhangban van minden korosztállyal és megfelel bármilyen társadalom igényének.

7. Az iszlám bezárja a szigorúság és a szélsőségesség kapuit a vallási ügyekben, megtiltva bármiféle túlzást, a Magasztos Allahnak szavainak megfelelően:

„Allah könnyebbséget szeretne adni nektek, és nem akarja a nehézséget veletek szemben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:185]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Óvakodjatok a túlzásoktól a vallási kérdésekben. Az előttek élt népek azért kárhoztak el, mert szélsőségesek voltak a vallási kérdésekben.” (Ahmed és An-Naszái)

A Próféta (ﷺ) mérsékletes életmódot hirdetett, úgy gondolta, hogy a szigor, a mérsékeltetés hiánya és a szélsőségesség a vallásban, az ő hagyományának (szunna) elhagyását képviselik. Anasz bin Malik (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Három ember ment a Próféta feleségei házaiba, hogy kérdezzenek a Próféta istenszolgálatáról. Amikor megtudták, sajátjaikat jelentéktelennek találták, és azt mondták: »Hol vagyunk mi a Prófétahoz képest, akinek Allah megbocsátotta múltbeli és jövőbeli bűneit? (tehát több istenszolgálatot kell nekünk végeznünk, mint neki)« Egyikük azt mondta: »Ami engem illet, egész éjjel imádkozni fogok.« A másik azt mondta: »Én minden nap böjtölni fogok és nem töröm meg böjtömet.« A harmadik azt mondta: »Én távol tartom magamat a nőktől és soha nem fogok megházasodni.« A Próféta (ﷺ) odament hozzájuk és azt mondta: »Ti vagytok azok, akik ezt és ezt

mondták? Allahra, én jobban félem Allahot mint ti, és én vagyok a legengedelmesebb és leginkább kötelességtudó köztetek Iránta, de én böjtölök és megtöröm a böjtöt (nem böjtölök minden nap), imádkozom éjszakai imát (az éjszaka egyik részében) és alszom (az éjszaka másik részében), és házasodom nőkkel. Tehát aki elfordul a szunnámtól, az nem tartozik hozzám.«” (Al-Bukhári és Muszlim)

A Próféta (ﷺ) társait a középútra vezette, távol tartva őket szélsőségesség útjától. Abdullah bin Amr bin Al-Ász (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„A Próféta (ﷺ) azt mondta nekem: »Ó Abdullah, megtudtam, hogy te minden nap böjtölsz és minden éjjel (egész éjjel) imádkozol.« Azt feleltem: »Igen, Ó Allah Küldötte.« A Próféta (ﷺ) akkor azt mondta: »Ne tedd ezt; böjtölj (néhány napot), majd hagyj ki néhányat; imádkozz az éjszaka egy részében és aludj más részében. Valóban, a testednek joga van feletted, a szemednek joga van feletted, a családodnak (feleségednek) joga van feletted és a vendégednek joga van feletted. Elég, ha csak három napot böjtölsz minden hónapban, mert egy jótett jutalma tízszeres, tehát olyan lesz, mintha egész évben böjtölnél.« Azt mondtam: »Ó Allah Küldötte (ﷺ), ennél többre vagyok képes (több napot tudok böjtölni).« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Akkor böjtölj úgy, ahogy Dávid Próféta tette, és ne böjtölj többet ennél.« Megkérdeztem: »Milyen volt Allah Próféájának, Dávidnak a böjtje?« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Fél év.« (tehát minden másnap böjtölt)” Később, mikor Abdullah megöregedett, azt mondogatta: „Jobb lett volna számomra, ha elfogadom a Próféta (ﷺ) engedélyét (amit nekem adott, tehát hogy csak három napot böjtöljek egy hónapban).” (Al-Bukhári)

Ez nem azt jelenti, hogy az iszlám bátorítja, hogy az ember az evilági élvezeteket hajszolja, míg figyelmen kívül hagyja a túlvilágot. Ellenkezőleg, az iszlám egy mérsékelt életforma, amely tökéletes egyensúlyt teremt az evilági és a túlvilági élet között, magában foglalva a vallási és az evilági dolgokat, anélkül, hogy valamelyikre nagyobb hangsúlyt fektetne, mint a másikra. Az iszlám támogatja az egyensúlyt az elme és a test között és megparancsolta a muszlimoknak, hogy amikor az evilági ügyekkel foglalkoznak, ne felejtsek el lélek szükségleteit sem, végrehajtva azokat az istenimádati cselekedeteket amelyeket a Magasztos Allah írt elő. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ő ti, akik hisztek! Ha elhangzik a pénteki imára hívás, akkor siessetek megemlékezni Allahról. Hagyjátok az adás-vételt, ez jobb nektek, ha tudással bírtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 62:9]

Arra is felszólítja az embert, hogy az imádatban való részvétele mellett, fordítson kellő figyelmet az anyagi szükségleteire is, és mindenekelőtt a létfenntartási eszközök keresésére és megszerzésének szükségességére. A Magasztos azt mondja:

„Ha viszont véget ér az ima, akkor széledjetez szét a földön és vágyakozzatok Allah kegye után! Gyakran emlékezzetek meg Allahról, talán boldogulni fogtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 62:10]

Az iszlám lehetővé tette számunkra, hogy élvezzük az élet örömeit, de figyelmeztet a túlzások elkerülésére, amelynek káros hatásai a testre nyilvánvalóak.

„Ő Ádám fiai! Minden imahelyen vegyétek magatokra a díszeiteket! Egyetek és igyatok! Ám ne legyetek túlzók! Ő

nem szereti a túlzókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:31]

Annak bizonyításához, hogy nincs ellentét a vallás és az evilági élet igényei között, a Magasztos Allah azt mondja:

„Nem tekinthető bűnötöknek, ha gyarapodást áhítoztok a ti Uratoktól. És, ha elvégeztétek a futást *Arafát*-tól akkor emlékeztetek meg Allahról az *al-Mas'ár al-Harám* -nál. És emlékeztetek arra, hogy Ő vezérelt benneteket az Igaz Útra, holott ti előtte a tévelygők közül valók voltatok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:198]

8. Az iszlám megengedte a hívőnek, hogy amikor életét vagy testi épségét veszélyeztetve érzi, olyan dolgokat fogyasszon – de csak a szükséges mennyiséget (életben tartásához) – amelyeket Allah megtiltott, mint például a döghúst, disznóhúst, stb. A Magasztos Allah azt mondja:

„És csupán a döglött, elhullott állat tiltatott meg a számotokra és a vér és a disznóhús, és az, ami levágásakor nem Allah nevében vágatott le. Ám az, aki kényszer következtében anélkül, hogy tilalmas után vágyakozna, vagy áthágna (törvényi szabályt) ilyet tesz, azon nincs bűn. Hiszen Allah a Megbocsátó és a Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:173]

Szajjid Qutb, Allah legyen vele könyörületes, azt mondta Tefsziójében erről az ájjáról: *„Ez a hit az embert emberként ismeri el, nem állatként, angyalként vagy ördöggként. Úgy ismeri el, ahogy az van, képességeivel és gyengeségeivel, figyelembe véve, hogy a teste hajlamos a bűnökre, az elméje képes az érvelésre és a lelkének saját vágyai vannak. Ezért, a hit egy*

egyensúlyt biztosít, aközött ami ki van szabva számára és képességei között, így nincs sem fájdalom sem kényszer.”

9. Az ember a jótetteiért sokszoros jutalmat kap, míg a rossz tetteiért járó büntetés nem sokszorozódik. A Magasztos Allah azt mondja:

„Aki valami jótettet hoz elő, annak tízszer annyi jár majd. Aki egy rossz tettet hoz elő, az csak ugyanannyi szerint jutalmaztatik. Ők nem szenvednek semmiben sem jogtalanságot.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:160]

Az iszlám toleranciája a dáwa (iszlámra hívás) tekintetében

Az iszlám univerzális vallás, amely az egész emberiséghez szól minden időben és helyen. Ennek fényében az emberek hívása az iszlámra és az igaz hit hirdetése bizonyos jellemzőkkel kell, hogy rendelkezzen, mint például rugalmasság és tolerancia, hangsúlyt fektetve a mások iránti szeretetre és megértésre, annak érdekében, hogy elfogadják a meghívást. Ez az iszlám által javasolt módszer az üzenete ismertetésére. Sürgeti továbbá még az iszlám ellenségeinek is a bölcsességgel és szép szavakkal való meghívását. A Magasztos Allah azt mondja:

„Szólíts fel (*Mohamed*) az Urad Útjára bölcsességgel és szép intéssel! És a legszebb módon vitázz velük! Bizony a te Urad a legjobb Tudója annak, aki eltévelyedett az Ő Útjáról és azoknak, akik az Igaz Úton vezéreltetnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:125]

Nézzük meg a tolerancia aspektusait az iszlámra hívás tekintetében.

1. Az iszlám ajtót nyit, hogy a többi vallás követői beléphessenek rajta, és a muszlimok minden alkalommal nagyon örülnek amikor ez meg történik. Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Allahnak nagyobb az öröme szolgálja bűnbánatánál, mint annak az öröme közületek, aki a sivatagban van és elveszíti tevéjét, rajta ennivalójával és innivalójával, majd ledől egy fa árnyékába, és miközben már minden reményét elveszíti, hogy megtalálja tevéjét, az megjelenik előtte. Elkapja kantáriját, és örömeiben azt mondja: »Ó Allah, Te vagy az én szolgálóm, és én

vagyok a Te urad.«, hibája öröme nagysága miatt van.»
(Muszlim)

2. Az iszlám megparancsolja a hívőknek, hogy pozitív módszerekkel és a lehető legjobb módon hívjanak a vallásra.

A Próféta (ﷺ) azt mondta két küldöttének Muádh és Abu Muszá al-Anszárinak (Allah legyen velük elégedett), mikor Yemenben küldte őket:

„Könnyítsétek meg a dolgokat az embereknek (a vallási kérdésekben), és ne nehezítsétek meg nekik, és adjatok nekik jó hírt, hogy ne meneküljenek el miattatok (az iszlámtól).”
(Muszlim)

3. Az iszlám megparancsolja a hívőknek, hogy tartsanak párbeszédet azokkal akikkel nem egyezik a véleményünk, tiszteletbe tartva véleményüket, figyelembe véve státuszukat és anélkül, hogy valamilyen módon megvetnék őket. A Magasztos Allah azt mondja:

„És ne kezdjétek vitát az Írás népével, csak úgy, hogy az jobb! Kivéve azokkal, akik közülük bűnösök. És mondjátok: »Hiszünk abban, ami lebocsátott nekünk és abban, ami lebocsátott nektek. A mi Istenünk és a ti Istenetek egy (és ugyanaz az) Isten! És mi Neki vetjük alá magunkat.«» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:46]

Így nincs ok arra, hogy másokra kényszerítsünk egy bizonyos nézőpontot, vagy arra, hogy kövessen egy olyan utat amely számára nem tűnik megfelelőnek. Először meg kell hallgatnunk az érveket, megbeszéljük őket, majd válaszoljunk azokra. A módszer amit követnünk kell egy ellentmondásos vitában, az a meggyőző és logikus érvek használata, amelyek összeegyeztethetőek azoknak a felfogásával, akiket az iszlámra

hívunk. Vegyük például a halál utáni feltámadás kérdését. Ibn Abbasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Elment Al-Ász bin Wáil, mikor még többistenhívó volt a Prófétához (ﷺ) egy szétrothadt csonttal, összetörte és azt kérdezte: »Azt állítod, hogy Allah életre kelti majd ezt, miután szétporlót?« Azt mondta: »Igen... Allah el fogja rendelni, hogy meghalj, majd feltámaszt téged, majd betesz a Pokol Tüzébe.« Majd Allah szavait recitálta:

»Vajon nem látta-e az ember, hogy egyetlen spermacseppből teremtettük őt meg? És ő mégis világos vitázó. ~ Példázatot mondott Nekünk és elfelejtette a (saját) teremtését. Mondja: „Ki kelti új életre a csontokat, midőn azok porlandók?” ~ Mondd (Mohamed): „Az kelti életre azokat, Aki először megteremtette őket. És Ő az, Akinek minden teremtményről tudása van.” ~ Aki a zöld fából tüzet adott nektek és ti abból tüzet gyűjthattok. ~ Talán az, Aki megteremtette az egeket és a földet, nem képes arra, hogy hozzájuk hasonlót teremtsen? De igen! Ő a Teremtő és a Tudó!« [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:78-81]” (Al-Hákim és Ibn Hibbán)

Valójában, az effajta párbeszéd, amely logikus válaszokat ad, megfogható érvekkel és világos bizonyítékokat szolgáltat, nem hagy semmiféle kétséget, mert azok a személyek, akiknek egészséges logikájuk van, és akik valójában az igazságot keresik, felismerik, hogy ez az igazi vallás, amelyet követni kell, mert végül győzedelmeskedik fog. A Magasztos Allah egy másik példát is említ, azt a párbeszédet ami Nimród király és Ibrahim Próféta (béke legyen vele) között zajlott le:

„Hát nem láttad azt, aki vitába szállt Ibrahimmal (Ábrahámmal) az Urával kapcsolatban, mivel Allah neki adta

a királyságot. Ibrahim (Ábrahám) mondta: »Az én Uram az, Aki életre kelt és a halálba küld.« Az pedig azt mondta: »Én életre keltek és halálba küldök.« Ibrahim (Ábrahám) mondta: »Allah bizony a Napot keletről hozza. Ám te hozdad azt nyugatról!« És íme az, aki hitetlenkedett, zavarodottan elhallgatott. Allah nem vezérli a bűnösök népét.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:258]

4. Az iszlám megtiltja a rágalmazást, gúnyolódást és gyűlöletkeltést. A Magasztos Allah azt mondja:

„És mondd az Én szolgálóimnak, hogy még szebbet beszéljék! Bizony a sátán ellentéteket szít közöttetek. A sátán az ember nyilvánvaló ellensége.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:53]

5. Az iszlám arra kötelezi híveit, hogy olyan módszereket alkalmazzanak, ami hozzásegíti az embereket, hogy megszeressék az iszlámot. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ó Könyv Népe! Miért kezdeményeztek vitát Ibrahimmal (Ábrahámmal) kapcsolatban? Holott a Tóra és az Evangélium csupán őutána küldetett le. Hát nem fogjátok fel ésszel?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:65]

6. Az iszlám kötelezővé teszi, hogy a dáwa (az iszlámra hívás) gyöngéd legyen, szép szavakat használva minden keménység nélkül. Bár a fáraó azt állította magáról, hogy isteniség és kötelezte az embereket, hogy csak őt imádják, Allah azt mondta Mózes és Áron Prófétáknak (béke legyen velük) amikor elküldte őket a fáraóhoz, hogy meghívják őt a hitre:

„Menjetek ti ketten a fáraóhoz! Mivel ő (minden törvényi határt) átlépett! Mondjátok ti ketten neki szelíd szavakat!

Talán hallgat az intelemre, avagy félni fog (Allahtól).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:43-44]

7. Az iszlám megköveteli, hogy amikor párbeszédet folytatunk ellenfeleinkkel, hozzunk bizonyítékokat mindarra amit mondunk, és számukra is teljes mértékben meg kell adni a lehetőséget, hogy bemutassák álláspontjukat, majd ezek alapján kell megvitatni a témákat. A Magasztos Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): »Hogyan vélekedtek azokról, akikhez Allah helyett fohászkodtok? Mutassátok meg nekem, hogy mit teremtettek ők a földből (földön)! Avagy nekik részesedésük lenne az egekben? Hozzatok nekem írást, korábbi, mint ez! Vagy valamilyen jelét a tudásnak, ha az igazat szóljátok.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:4]

8. Az iszlám megköveteli, hogy a kérdéseket konstruktív módon kell megtárgyalni az iszlám ellenfeleivel, hogy az egész emberiség egyként az Igazság Útján járjon, elkerülve a megosztást, éreztetni kell velük a szeretetünket és jóakaratumkat. A Magasztos Allah azt mondja:

„Mondd (Mohamed): »Ó Könyv Népe! Jöjjetek (és egyezünk meg) köztünk és köztetek egyenes és igazságos szóra: Arra, hogy nem szolgálunk mást, csak Allahot! (És arra, hogy) Nem állítunk Mellé társakat. (És arra, hogy) Egyikünk sem választja a másikat urának Allah helyett! Ám, ha elfordulnak, akkor mondjátok: Tanúsítsátok, hogy mi muszlimok vagyunk!«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:64]

9. Az iszlám megköveteli ajtaja kitárását mindazok számára akik felakarják ölelni ezt a vallást, csatlakozni szeretnének hívőihez, anélkül hogy fájdalmat, szenvedést vagy nehézséget kellene bárkinek is elszenvedni. Nincs szükség ehhez különleges protokollra vagy különleges szertartásra, különleges helyen, bizonyos személyek előtt, mivel az iszlám egy egyenes kapcsolat a hívő és Ura között. Az iszlámban nincsenek közvetítők a szolga és Ura között. Aki úgy dönt, hogy muszlim lesz, könnyű szavakat, fenséges jelentéssel kell, hogy kimondjon, azzal a tiszta szándékkal, hogy elfogadja az iszlámot és muszlim legyen. A két hitvallás a következő:

Tanúsítom, hogy nincs más isten csak Allah és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő Küldötte.

Ezek a szavak az iszlámban való lépés kulcsa, és az aki ezeket kifejti elutasít minden más vallást az iszlámon kívül, és attól kezdve ugyanazok a jogai és kötelességei mint minden más muszlimnak.

10. Annak aki elfogadja az iszlámot a múltbeli bűnei megbocsáttatnak. A Magasztos Allah azt mondja:

„Mondd azoknak, akik hitetlenkednek, ha abbahagyják (a hitetlenségüket) bocsánatban részesülnek azzal kapcsolatban, ami ezelőtt történt. Ha azonban visszatérnek, már megvolt a korábbiaknál bevett szokásos eljárás.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:38]

Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Az iszlám elpusztítja (eltörli) azt, ami előtte volt.” (Ahmed)

11. Az iszlámban az, aki felöleli ezt a vallást, megkapja azoknak a jótetteinek is a jutalmát, amelyeket azelőtt tett,

hogy muszlim lett. Hakim bin Hizam (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Ó Allah Küldötte! Mit gondolsz azokról a jó tetteimről, amelyeket a tudatlanság korában tettem (mielőtt muszlim lettem), mint például az adakozás, a rabszolgák felszabadítása, a jó kapcsolat tartása a rokonokkal; jutalmat kapok ezekért?”
Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: „Az iszlámot mindazokkal a jótettekkel együtt vetted fel, amelyeket megtettél.” (Al-Bukhári)

12. Az iszlámban az, aki elfogadja ezt a vallást egy másik vallás után, kétszeres jutalmat kap, a Mohamed (ﷺ) való hittéért és a hittért abban az Üzenetben amit ő (ﷺ) elhozott. A Magasztos Allah azt mondja:

„Azok, akiknek még előtte odaadtuk az Írást, ők hisznek benne. ~ És ha recitáltatik nekik azt mondják: »Hiszünk benne. Ez az Igazság a mi Urunktól. Mi már előtte is muzulmánok voltunk.« ~ Ők kétszer kapnak jutalmat amiatt, hogy állhatatosan kitartóak voltak és a rosszat jóval hátrították el és abból, amivel gondoskodtunk róluk, adakoztak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:54]

Az iszlám toleranciája a nem-muszlimok felé

Mielőtt elkezdenénk ezt a témát tárgyalni, említsük meg az orientalista Young, szavait: „*Sok dolog van, amit a Nyugat megtanulhatna az Iszlám Civilizációtól, ezek egyike a muszlimok toleranciája.*”

Lássunk most néhány példát az iszlám toleranciájáról a nem muszlimok felé:

1. Minden anyagi ügylet megengedett a muszlimok és nem-muszlimok között, amíg az iszlám alapelveit tiszteletben tartják, biztosítják a jogokat és védelmet mindenfajta kár ellen, mindkét fél kielégítését keresve és úgy, hogy mindkét rész ismeri a szerződéses részleteit, okait és rendelkezéseit. Áisah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„A Próféta (ﷺ) vett ételt egy zsidótól úgy, hogy letétben elhelyezte nála a pajzsát.” (Al-Bukhári)

Az iszlám nem tiltó meg semmilyen kereskedelmet csak azt, amiben kár vagy igazságtalanság van, mint az uzsora vagy szerencsejátékok, és ez nem csak a muszlimok között érvényes, hanem a nem-muszlimokkal folytatott kereskedelemben is. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Ne használjátok az uzsorát többszörösen megsokszorozva! Féltétek Allahot. Talán boldogultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:130]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Bizony a bor (alkohol), a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán

művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok. ~ A sátán csupán az ellenségeskedést és a gyűlöletet akarja köztetek elhinteni a bor és a szerencsejáték által. És el akar téríteni benneteket az Allahról történő megemlékezéstől és az imától. Hát abba hagyjátok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:90-91]

2. A muszlimok számára engedélyezett imádkozni egy nem-muszlimok imahelyen. Abu Múza (Allah legyen vele elégedett) imádkozott a damaszkuszi templomokban. Azonban, a muszlimok számára nem ajánlott, hogy ezt tegyék, mert lehetnek ott szobrok vagy képek, tehát csak akkor imádkozzanak ott, ha nem találnak más helyet az imádkozásra.

3. Engedélyezett a nem-muszlimoknak, hogy belépjenek a mecsetbe, ha szükség van rá; kivéve a Mekki Nagy Mecsetet. Ami Medinát illeti, a Próféta (ﷺ) fogadott ott nem muszlim küldöttségeket. Úgyszintén a Próféta (ﷺ) ebben a mecsetben tartotta egy ideig fogva Thumama ibn Athil-t (Allah legyen vele elégedett) még mielőtt muszlim lett.

4. Engedélyezett a muszlimoknak, hogy meglátogassák a nem-muszlimokat, akik betegek, és fohászkodjanak értük, hogy meggyógyuljanak. Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Egy zsidó fiú szolgálta a Prófétát (ﷺ). Egy nap a fiú megbetegedett és a Próféta (ﷺ) elment, hogy meglátogassa. A fejéhez ült és azt mondta neki: »Légy muszlim!« A fiú, az apjára nézett, majd az apja azt mondta beteg fiának: »Engedelmeskedj Abul Qászimnak (vagyis a Prófétának (ﷺ)).« Így, a fiú elmondta a tanúságtételt és a Próféta (ﷺ) azt mondta: »Minden hála Allahot illeti, Aki megmentette őt a tűztől.«” (Al-Bukhári)

5. Kifejezhetjük részvétünket a nem-muszlimok halála esetén. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Engedélyt kértem Uramtól, hogy bocsánatot kérjek (anyám) számára, de nem kaptam engedélyt, majd engedélyt kértem, hogy meglátogassam sírját, és megkaptam (az engedélyt).”
(Muszlim)

6. Lehet adakozni nem-muszlimoknak, amíg nem harcolnak a muszlimok ellen. Mudzsáhid (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Abdullah bin Amr családja birkát vágott, és mikor eljött, azt kérdezte: »Adtatok valamit a zsidó szomszédotoknak? Adtatok valamit a zsidó szomszédotoknak? Hallottam, hogy Allah Küldötte azt mondta: „Dzsibril addig tanácsolta nekem a szomszédoddal való (jó bánásmódot), hogy már azt gondoltam, hogy azt fogja elrendelni (Allahtól), hogy örökölhettek is.”«”
(At-Tirmidhi)

Az iszlám ennél tovább megy, és lehetővé teszi a zakát kifizetését – amely a rászoruló muszlimok joga – azoknak a nem-muszlimoknak, akiknek szívük hajlik az iszlámra. Megengedett a zakát kifizetése számukra, ha ez a muszlimok javát szolgálja elkerülve egy rosszat vagy, hogy egy nem-muszlimot az iszlámra vezessen. A Magasztos Allah azt mondta:

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek a szívét barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőket. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

Omár ibn Abd al-Áziz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Omár (Allah legyen vele elégedett) látott egy idős zsidó embert, kérdezett felőle, és megtudta, hogy azok közé tartozik, akik dzsziát fizettek (a muszlim országban élő nem muszlimok adója). Ezért a kalifa, Omár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki: »Nem voltunk veled igazságosak, dzsziát szedtünk be tőled, mikor fiatal voltál, és most, idős korodra nincs semmid!« Kézen fogta, elvitte a muszlim kincstárba, és adott neki ételt és ruhát. Azt mondta a kincstárnoknak: „Keressétek meg a hozzá hasonló embereket és adjatok nekik annyit, ami elég nekik és a családjaiknak.” (Naszaburi, Al-Kasaf al-Bajan)

7. Az iszlám megengedi a muszlimnak, hogy kapcsolatot tartson fenn családtagjaival akkor is, ha nem muszlimok. Aszma bint Abi Bakr (Allah legyen vele elégedett) elment a Prófétahoz (ﷺ) és azt mondta:

„Az édesanyám, aki többistenhívő volt, meglátogatott engem még Allah Küldöttének (ﷺ) életében. Megkérdeztem Allah Küldöttét (ﷺ) (keresve az ítéletét): »Édesanyám eljött meglátogatni és akarja tartani a rokoni kapcsolatot velem. Tartsam a jó kapcsolatot vele?« Ő (ﷺ) azt mondta: »Igen, légy kedves az édesanyáddal.«” (Al-Bukhári)

8. Megengedett a muszlimoknak a nem-muszlimok edényeit és ruháit használni, ha ezek nem olyan anyagokból készültek, amelyek tilalmasak számunkra, mint arany vagy ezüst edények, disznóbőrből készült ruhák. Ezek még akkor is tilalmasak ha muszlimoké. Abu Thalabah Al-Khushani (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Ó Allah Küldötte, olyan földön lakunk, amely a Könyv Népéjé, ehetünk edényeikből?” Azt mondta: „Ha találtok más edényeket, az jobb, ha nem, akkor mossátok ki és használjátok azokat.” (Al-Bukhári)

9. Megengedett a muszlim férfiaknak, hogy feleségül vegyenek tisztességes nőket a Könyv Népei közül. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ezen a napon megengedtetek nektek a jó dolgok. És azok étele, akiknek a Könyv adatott, megengedett számotokra és a ti ételeitek megengedett az ő számukra. És (megengedettek házasság céljából) az erényes hívő asszonyok és az erényes asszonyok azok közül, akiknek az Írás adatott előttetek, ha megadjátok nekik az ő jussukat erényesen és nem parázna módon és nem szeretőket tartókként. Aki pedig tagadja a hitet, annak kárba vész a cselekedete. És a vesztesekkel lesz a Túlvilágon.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:5]

10. Az iszlám elfogadja azokat a házassági szerződéseket amelyeket a nem-muszlimok az iszlám elfogadása előtt kötöttek, ahogy Allah Küldötte (ﷺ) tette azokkal a nem muszlimokkal akik felvették az iszlámot. Itt van Ghailah ibn Szaláma ath-Thaqáfi (Allah legyen vele elégedett) példája, akinek tíz felesége volt mielőtt felvette az iszlámot. Mohamed Próféta (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki:

„(...)Válassz közülük négyet.” (Ibn Mádzsah és Abu Dawúd)

11. Engedélyezett enni a Könyv Népei által levágott állatokból, ha említették rajta Isten nevét. A Magasztos Allah azt mondja:

„És ne egyetek abból, ami fölött nem említették meg Allah Neve! Bizony bűnös dolog ez!(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:121]

12. A muszlimoknak védelmet kell adniuk a nem-muszlimoknak, ha ezt kéri tőlünk. A Magasztos Allah azt mondja:

„És ha egy a társítók közül a te védelmedet kéri, adj neki védelmet, hogy meghallgathassa Allah szavát. Majd juttasd el őt biztonságos helyre!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:6]

13. Amikor egy nem-muszlim megöl egy muszlimot, amiért egy muszlim országban halál büntetés jár, ajánlott az áldozatok családjainak vagy gondviselőinek a megbocsátás választani, a vér ára és a büntetőjogi szankciók alkalmazása helyett. A Magasztos Allah azt mondja:

„És megírtuk nekik abban (*a Tórában*): »A lelket a leiekért, a szemet a szemért, az orrot az orrért, a fület a fülért, a fogat a fogért és a sebesülésekért (*amelyek kisebbek, mint az előbbie*) a bosszuló megtorlást.« Ha valaki adakozik ezzel, az a bűnét megváltó dolog lesz a számára.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:45]

14. A muszlimoknak meg lett parancsolva, hogy ne támadják a többi vallást sértő szavakat használva. A Magasztos Allah azt mondja:

„És ne szidalmazzatok azokat, akikhez Allah helyett fohászodnak, (*nehogy*) ők is szidalmazzák Allahot ellenséges érzületükben, tudás nélkül.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:108]

15. Allah megparancsolta a muszlimoknak a kötelezettségeik betartását a nem-muszlimokkal szemben. A Magasztos azt mondta:

„Ó ti, akik hisztek! Teljesítsétek a kötelezettségeiteket!(...)”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:1]

Az iszlám megparancsolja az egyezségek betartását és megtiltja a csalás bármely formáját. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)Tartsátok be az egyezséget! Bizony az egyezségről megkérdeztetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:34]

16. A muszlimoknak elő lett írva, hogy a nem-muszlimok élete, vagyona és becsülete sérthetetlen, tilos az igazságtalanság, a durvaság, a visszaélés velük szemben, vagy jogaik megsértése. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem úztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóravalók és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:8]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Óvakodjatok, ha valaki árt egy nem-muszlimnak, aki egy muszlim országban él, vagy megsérti a jogait, vagy kényszeríti arra, hogy képességénél többet dolgozzon, vagy elvesz tőle valamit a beleegyezése nélkül, akkor ellene fogok fohászzkodni a Feltámadás Napján.” (Abu Dawúd)

A Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„Aki megöl egy szerződésest (mu'áhad), az nem fogja megérezni a Paradicsom illatát, pedig azt negyvenévi járás távolságából is lehet érezni” (Al-Bukhári)

17. Amikor egy nem-muszlim egy muszlim országban él, joga van mindazt a szolgáltatást megkapni, ami bármely állampolgárt megillet, ahogyan Omár (Allah legyen vele elégedett) példájából is láthatjuk.

Omár (Allah legyen vele elégedett) látott egy idős zsidó embert, kérdezett felőle, és megtudta, hogy azok közé tartozik, akik dzsiziát fizettek (a muszlim országban élő nem muszlimok adója). Ezért a kalifa, Omár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki: »Nem voltunk veled igazságosak, dzsiziát szedtünk be tőled, mikor fiatal voltál, és most, idős korodra nincs semmid!« Kézen fogta, elvitte a muszlim kincstárba, és adott neki ételt és ruhát. Azt mondta a kincstárnoknak: »Keressétek meg a hozzá hasonló embereket és adjatok nekik annyit, ami elég nekik és a családjaiknak.« Majd a következő verset olvasta: „Az adományok csupán a szegényeket illetik meg és a szűkölködőket” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60] Azt mondta, hogy a szegények a muszlimok és a szűkölködők a Könyv Népei.”

18. Az iszlám megköveteli a muszlimoktól, hogy legyenek toleránsak azokkal az ellenségekkel a Könyv Népei közül, akik az ők vezetésük alatt állnak, hogy megnyerhessék szívüket, az iszlám felé vezetve őket, megmutatva nekik, hogy az iszlám a tolerancia, a kegyelem és a szeretett vallása, és nem pedig az elnyomás és a zsarnokság vallása. A Magasztos Allah azt mondja a Prófétájának (ﷺ) a Kegyes Koránban:

„S amiért megszegették az egyezségüket, megátkoztuk őket és keménnyé tettük a szíveiket. Kiforgatják ők a szavakat a

helyeikről és elfeledték egy részét annak, amire intést kaptak. És folyamatosan ámulást tapasztalsz részükről, kevés kivétellel. Ám légy elnéző és bocsáss meg! Allah szereti a kegyeseket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:13]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Sokan a Könyv népe közül azt szeretnék, hogy visszavigyenek benneteket - a hitetek után - hitetlenké, a saját magukból fakadó irigység miatt, az után, hogy világos lett számukra az igazság. Nézzétek el és bocsássatok meg, míg el nem hozza Allah az Ő parancsát. Bizony Allah mindenre képes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:109]

És azt is mondja a Magasztos Allah:

„Mond (*Mohamed*) azoknak, akik hisznek, hogy bocsássanak meg azoknak, akik nem remélik Allah Napjait (*az Ő jutalmait*). Hogy megfizessen az embereknek azért, amit megszereznek maguknak. ” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 45:14]

19. Allah megnyitotta számukra (a nem-muszlimok számára) a remény útját, emlékeztetve őket, hogy Ő megbocsájtja bűneiket és, hogy nem szabad elveszítsék reményüket az Ő Kegyelmeiben és Irgalmasságában. A Magasztos azt mondja:

„Mondd azoknak, akik hitetlenkednek, ha abbahagyják (*a hitetlenségüket*) bocsánatban részesülnek azzal kapcsolatban, ami ezelőtt történt. Ha azonban visszatérnek, már megvolt a korábbiaknál bevett szokásos eljárás.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:38]

20. A mások iránti jó szándék a hit jele, mert az iszlám a béke és a szeretett vallása. A Próféta (ﷺ) azt mondta Abu Hurairának (Allah legyen vele elégedett):

„Ó, Abu Hurairah, légy alázatos és te leszel a legengedelmesebb Allah iránt. Légy elégedett és te leszel a leghálásabb Allah iránt. Kívánd az embereknek azt, amit magadnak kívánsz és hívő leszel. Legyél kedves azokkal, akik a szomszédjaid, és igaz muszlim leszel. Csökkentsd az evilági dolgok miatti nevetést, mert az megöli az ember szívét (spiritualitását).” (Ibn Mádzsah)

Az iszlám toleranciája és könnyítései az istenszolgálatok terén

Az iszlámban minden istenszolgálat, legyen az kötelező vagy önkéntes, a toleranciára és a könnyűsége épült, olyan jellemzők, amelyeket Allah adta az iszlámnak azért, hogy a hívő saját állapotának megfelelően tudja elvégezni az istenszolgálatokat és ne legyen megfosztva attól, hogy Allahhoz szóljon, a boldogság és a béke érzésétől, ami ezzel jár. A Magasztos Allah azt mondja:

„És azok, akik hisznek és akiknek a szíve az Allahról való megemlékezésben megnyugszik, hát nem az Allahról való megemlékezésben nyugszanak meg a szívek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 13:28]

Senki nincs túlterhelve. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Tegyetek (jó) tetteket képességeitek szerint, mert Allah soha nem fárad el (a jutalmazásban), míg ti elfáradtok a jótettek megtételében.” (Al-Bukhári)

Az iszlámban minden istenszolgálati cselekedet összhangban van az ember természetével, és senkitől nincs elvárva olyasmi, amire nem lenne képes. A muszlimok nincsenek túlterhelve azon felül, amit meg tudnak tenni, és ez az istenszolgálatok tekintetében is így van. Éppen ellenkezőleg, az iszlám nem teszi kötelezővé egy muszlim számára, hogy a képességét meghaladó feladatot hajtson végre, még akkor sem, ha ez a Magasztos Allah imádatához kapcsolódik. Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) látott egy idős embert, akit két fia vitt a mecsetbe.

„A Próféta (ﷺ) megkérdezte: »Mi van vele?« Azt mondták: »Esküt tett, hogy mindig gyalog fog elmenni (a Kábához).« A

Próféta (ﷺ) azt mondta: »Allahnak nincs szüksége arra, hogy ez az ember büntesse magát.« Majd megparancsolta, hogy menyen lovon” (Al-Bukhári)

Az iszlám toleranciájának egy másik jele, hogy ha egy muszlim megbetegszik, Allah ugyanannyi jutalmat ad neki, mint amennyi jótettet cselekedne, ha nem lenne beteg. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Amikor Allah szolgája megbetegszik vagy utazik, ugyanannyi (jótett) van számára feljegyezve, mint amennyi szokásában ált megtennie, amikor egészséges vagy az otthonában volt.” (Al-Bukhári)

Ráadásul az iszlám toleranciát az istentisztelet tekintetében azon dolgok közzé helyezte, amelyeket a muszlimnak be kell tartania annak érdekében, hogy megkapja a Magasztos Allah jutalmat. A Próféta (ﷺ) mondta:

„Valóban, Allah annyira szereti, ha kihasználjátok az engedményeket, amit Ő adott, ahogy azt szereti, ha elvégzitek az istenszolgálatokat, amelyeket Ő elrendelt.” (At-Tabaráni)

Azok a dolgok között, amelyek igazolják az iszlám toleranciáját az istentisztelet tekintetében, megtalálható az is, hogy a parancsok, az istenimádati cselekedetek és az iszlám kötelező pillérei bizonyos helyzetekben meg vannak könnyítve vagy megszűnnek, ahogyan következőkben is láthatjuk:

1- Az iszlám toleranciája és könnyítése a megtisztulással kapcsolatban:

Az iszlámban, a megtisztulás a legtöbb istenszolgálati cselekedet feltétele. Például, a muszlimnak szüksége van a vízre, hogy

megmosakodjon a napi öt kötelező ima előtt, az önkéntes imák előtt vagy, hogy megtisztítsa magát a nagyobb szennyeződéstől (*ghuszl*). Más alkalmakkor is kötelező ez a megtisztulás, mint például a pénteki vagy a két ünnepi imára. A tisztítással kapcsolatos rugalmasság hiánya a muszlimot nehéz helyzetbe hozná, és a hívő cselekedeteinek megsemmisítéséhez vezetne. Az alábbiakban néhány példát mutatunk be az iszlám toleranciájára ebben az esetben:

1. A víz mindig tisztának számít, ha illata, színe és íze nem változott meg, hogy a hívő ne kerüljön nehéz helyzetben. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A víz tiszta és semmi nem szennyezi azt be.” (At-Tirmidhi)

2. Az olyan víz, amelyből tisztának számító állatok ittak, alkalmas a mosakodásra. Kabsza bint Káb, Abu Qatáda egyik fiának a felesége (Allah legyen velük elégedett) közölte, hogy Abu Qatáda, egyszer eljött hozzájuk:

„Vizet töltött ki számára, hogy elvégezze a mosakodást. Egy macska jött, hogy igyon a vízből, ezért (Abu Qatáda) tartotta neki az edényt.” Kabsza hozzátette: „Látta, hogy nézzem őt ezért (Abu Qatáda) azt kérdezte: »Ó, testvérem lánya, furcsállod ezt?« Azt válaszoltam: »Igen.« Erre, ő azt mondta: »Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: „Ők (a macskák) nem tisztátalanok, ők azok, akik közöttetek járnak.”«” (Ibn Mádzsah)

3. Ha kevés a víz és/vagy annak használata károsan hatna az ember egészségére a nagy hideg miatt, vagy egy olyan sebe van, amihez nem érhet víz, vagy ha kevés a víz az iváshoz, vagy más hasonló ok miatt, megengedett használni száraz tisztítást (*tajammum*) a víz helyett mosakodás céljából. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha betegek vagytok, vagy úton vagytok, vagy valaki közületek az illemhelyről jött, vagy nőt érintettetek és nem találtok vizet, úgy használjátok a tiszta tajammumot (*port, földet*). És simítsátok végig az arcotokat vele és a kezeiteket! Allah nem akar rátok nehézséget helyezni. Ám meg akar tisztítani benneteket és ki akarja teljesíteni az irántatok való kegyelmét. Talán hálásak lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:6]

4. Megengedett a muszlimok számára, hogy rátöröljenek a zoknijukra például nagy hideg esetén, a turbánra, vagy ha be van kötözve valamelyik testrészük ahová a víz nem érhet, amikor mosakodnak. Vannak ennek feltételei, de általánosságban azért engedélyezett, hogy megkönnyítse a muszlimok számára maguk megtisztítását. Al-Mughirah ibn Su'bah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte (ﷺ) elvégezte a mosakodást és áttörülte a zokniját, homlokát és a turbánját.” (Abu Dawúd)

Valójában az iszlám bírálja azokat, akik az emberek számára nehézséget okoznak, és súlyos helyzetbe hozzák őket. Jabir (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Úton voltunk, és az egyik embernek egy kő megsebesítette a fejét. Aztán volt egy nedves álma. Megkérdezte a társait: »Meg van engedve számomra, hogy tajammumot végezek?« Azt válaszolták: »Nem gondoljuk, hogy lenne valamilyen engedély (a vallásban) erre, mert áll víz a rendelkezésedre.« Az ember megfürdött és (hamarosan) meghalt. Amikor ezt elmondtuk a Próféának (ﷺ), azt mondta: »Megölték! Allah ölje meg őket! Miért nem kérdeztek, ha ők nem tudták? A tudatlanság gyógyírja a tudakozás. Elég lett volna számára ha tajammumot végez, leszorítsa – vagy lekösse (Músza, a narrátor nem volt

biztos) – a sebét egy ronggyal, majd áttörölje azt, és a test többi részét lemossa.” (Abu Dawúd)

5. A föld tisztának számít, addig, amíg valami nem bizonyítja ennek az ellenkezőjét, tehát minden hely alkalmas az imádkozásra. A muszlim bárhol imádkozhat, kivéve a temetőt és a fürdőszobát. Így az iszlám nem teszi kötelezővé, hogy az imákat csak bizonyos helyeken lehessen elvégezni, mint például kápolnák, zsinagógák és templomok, azért, hogy a muszlim ne legyen nehézségeknek kitéve akkor, amikor a vallását akarja gyakorolni. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Az egész Föld egy tiszta mecset számomra (és követőimnek) és az az amivel tajammumot lehet végezni. Követőim így bárhol imádkozhatnak, amikor belépet az ima ideje.” (Al-Bukhári)

6. Ha a földön van látható kosz, azt vízzel meg lehet tisztítani, és ezután újra tisztának számít. Ezt jól megfigyelhetjük Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közlésében:

„Egy beduin vizelt a mecsetben és néhány ember oda akart futni, hogy megverje őt. A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Hagyjátok őt, öntsetek egy vödör vizet rá (a vizelet helyére). Azért lettetek elküldve, hogy megkönnyítsétek a dolgokat, nem azért, hogy megnehezítsétek.«” (Al-Bukhári)

7. Ismeretes, hogy azok az állatok, amelyek húsának a fogyasztása engedélyezett, nem számítanak tisztátalannak, a púpos tevé kivételével. Tehát, ezeknek az állatoknak a vére, vizelete vagy ürülékjüktől a föld nem válik tisztátalanná, úgyszintén, azok a ruhák vagy cipők, amelyekhez ezek hozzáérnek, nem számítanak tisztátalannak (csak akkor, ha nagyon sok vérről van szó). Jabir ibn Szamura (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy egy ember megkérdezte a Prófétát (ﷺ)

ha kell-e mosakodást végezzen (wudhut) miután juhhúst evett. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ha akarsz, mosakodj, ha nem akarsz, akkor nem.” Az ember aztán megkérdezte: „Kell, hogy mosakodjak miután tevehúst ettem?” Ő (ﷺ) azt válaszolta: „Igen, mosakodj a tevehús után.” Aztán, az ember megkérdezte: „Imádkozhatok a juh istállóban?” Azt válaszolta (ﷺ): „Igen.” Az ember, aztán újra megkérdezte: „Imádkozhatok ott ahol a tevék fekszenek?” Azt válaszolta (ﷺ): „Nem.” (Muszlim)

2- Az iszlám toleranciája és könnyítése az imákkal kapcsolatban:

Az imádság mögött meghúzódó bölcsesség az, hogy kapcsolatot hozz létre a hívő és Ura között. Az imádság alatt a muszlim szól Urához és fohászkodik Hozzá. Ugyanakkor minden alkalommal, amikor a muszlim elmerül az élet örömeiben, a hit lángja kezd kialudni a szívében, meghalja a muezzin imára hívását, és akkor a láng újra fellobban a szívében, így mindig kapcsolatban marad az Urával, a napi öt imádságnak köszönhetően. A férfiak az imájukat a mecsetben kell, hogy elvégezzék, hacsak nincs érvényes indok arra, hogy ezt ne tegyék meg. Ráadásul ez egy lehetőség a muszlimok számára, hogy jobban megismerjék egymást, és megerősítsék a szeretett és harmónia kötelékeit a közösségen belül. A mecsetben, együtt való imádkozás ahhoz is hozzájárul, hogy eltörölje a társadalmi különbségeket, mivel itt a hívők egy sorban állnak, idős és fiatal, gazdag és szegény, fehér és fekete. Az ima alatt mindenki egyenlővé válik a Magasztos Allah iránti engedelmességében, mikor Előtte állnak, egy irányba fordulva (*qibla*), és ugyanazokat a mozgásokat

elvégezve. Az imádság, a hitvallás után, az iszlám legfontosabb pillére. Anasz ibn Málík (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Az első, ami számon lesz kérve az Ítélet Napján az, az imádkozás. Ha jó, akkor az összes cselekedet jó lesz, ha viszont rossz, akkor az összes cselekedet rossz lesz” (At-Tabaráni)

Az imát ötször kell elvégezni minden nap, de vannak bizonyos engedmények, amelyek segítségül szolgálnak arra, hogy, a muszlim teljesíteni tudja ezt a kötelezettségét nehézségek nélkül. A következőkben bemutatunk néhányat az iszlám toleranciájáról az imával kapcsolatban:

1. Az ember a legjobb képessége szerint végezze el imáit. A muszlim az imáját állva kell, hogy elvégezze, de ha erre nem képes, akkor leülhet, és ha erre sem akkor fekvő is elvégezheti az imáját, oldalra dőlve. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Imádkozz állva, de ha nem vagy erre képes, akkor ülj le, de ha erre sem vagy képes, akkor (imádkozz) az oldaladon feküdvé.” (Al-Bukhári)

2. Akkor, amikor az ember nem érzi biztonságban magát, akkor különböző engedmények léteznek arra, hogy biztonságban elvégezze imáját. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ám ha félték, akkor vagy gyalog, vagy lóháton (végezzétek az imát)! Ám, ha már biztonságban vagytok, emlékezzetek meg Allahról, ahogyan Ő tanított benneteket arra, amit nem tudtatok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:239]

3. Amikor az ember úton van, azokat az imákat, amelyek 4 rakából (imaegység) állnak, lerövidítheti kettőre, ugyancsak összevonhat két imát, és így elvégezheti vagy az elsőnek, vagy a

másodiknak az idejében, a muszlim szükségleteitől függően. Ibn Umayya (Allah legyen elégedett vele) azt mondta:

„Mondtam Omár ibn Khattabnak, hogy Allah azt mondta: »Ha úton vagytok, nem tekinthető bűnötöknek, ha lerövidítve végzitek el az imát, ha attól féltetek, hogy azok, akik hitetlenkednek rosszat eszeltek ki ellenetek. Bizony a hitetlenek nyilvánvaló ellenségeitek.« [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:101], *de most az emberek biztonságban vannak. Akkor Omár azt mondta: »Én is csodálkoztam azon, amin te csodálkoztál, és megkérdeztem ezt a Prófétától (ﷺ), mire ő azt mondta: „Ez Isten adománya (hogy lerövidítjük az imát), fogadjátok hát el Isten adományát.”«*” (Muszlim)

4. Az imákat nem csak az utazás alkalmával lehet összevonni, hanem akkor is, ha valaki beteg, vagy nagyon esik az eső. Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte (ﷺ) összevonta a dhohr és az aszr imákat Medinában, anélkül, hogy félt volna, vagy utazott volna.” Abu Zubair (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „Megkérdeztem Száiid-ot (az egyik narrátor) hogy miért tette ezt?” Azt válaszolta: „Ugyanezt kérdeztem én is Ibn Abbász-tól és azt mondta, hogy (Mohamed Próféta (ﷺ)) nem akarta, hogy bárki is a követői közül nehézségnek legyen kitéve (feleslegesen).” (Muszlim)

5. Az ima ideje rugalmas, tehát nincs olyan korlátozás ebben a tekintetben, amely a muszlimot nehéz helyzetbe hozná. Jarir ibn Abd-Allah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Dzsibril (béke legyen vele), eljött a Prófétához (ﷺ), mikor a Nap már elhagyta a zenitét (csúcspontot) és azt mondta neki:

»Állj fel, ó Mohamed, és imádkozd a dhohr-t amikor a Nap elhagyta a zenitjét.« Aztán várt, amíg az ember árnyéka egyenlő lett a teste magasságával és eljött az aszr (ideje), és azt mondta: »Állj fel, ó Mohamed és imádkozd az aszr-t.« Aztán, megvárta amíg lenyugodott a Nap, eljött hozzá (ﷺ) és azt mondta: »Állj fel és imádkozd a maghreb-ot.« Ő (ﷺ), felállt és imádkozta a maghreb-ot miután a Nap lenyugodott. Aztán, megvárta amíg a szürkület eltűnt, eljött hozzá (ﷺ) és azt mondta: »Állj fel és imádkozd az isát.« Felállt és imádkozta. Aztán eljött hajnalhasadáskor, és azt mondta: »Állj fel, ó Mohammed és imádkozd a szubh-t.« Felállt (ﷺ) és imádkozta a szubh-t. Aztán eljött a másik nap, amikor az ember árnyéka egyenlő lett a teste magasságával, és azt mondta: »Állj fel, ó Mohamed és imádkozz.« Ő (ﷺ) felállt és imádkozta a dhohr-t. Aztán eljött Dzsibril (béke legyen vele), mikor az ember árnyékának a hossza dupla volt a magasságának, és azt mondta: »Állj fel, ó Mohamed és imádkozz.« Ő (ﷺ) imádkozta az aszr-t. Aztán eljött a maghreb-kor, amikor a Nap lenyugodott, pont akkor, amikor az előtte való napon jött, és azt mondta: »Állj fel, ó Mohamed és imádkozz.« Majd imádkozta a maghreb-ot. Aztán eljött hozzá (ﷺ) az isa ima idején, amikor az éjszaka egyharmada eltelt, és azt mondta: »Állj fel és imádkozz.« Ő (ﷺ) imádkozta az isá-t. Aztán eljött mikor már világosság lett (Napkelte előtt) és azt mondta: »Állj fel és imádkozz.« Felállt és imádkozta a szubh-t (fadzsir imát). Ez után azt mondta: »Minden ima ideje, közöttük van (időhatárok).«” (An-Naszái)

6. Ha valaki hozzáadd vagy kifelejt valamit az imából, feledékenységből vagy figyelmetlenségből, nem szükséges, hogy az egész imát megismételje, hanem elég ha elvégezi a feledékenységi leborulást, ami könnyítés a számára, és a sátán

elleni kihívás, aki mindent megtesz azért, hogy a muszlim hibásan végezze el az istenimádat cselekedeteket, és ugyanakkor, ezzel (a feledékenységi leborulással) a muszlim elnyeri az Irgalmas Allah elégedettségét. Száid ibn al-Khudri (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ha valaki közületek kételkedik az imájában és nem tudja, hogy mennyit imádkozott, három vagy négy (rakát), akkor felejtse el a kételkedését és alapozza az imáját arra, amiben biztos, majd végezzen két leborulást, mielőtt köszönne az ima végén (taszlim). Ha három rakát imádkozott, akkor ezek kiegyenlítik a számot számára, ha négyet, akkor megaláza a sátánt.” (Muszlim)

7. Ha valaki nem tudja, merre van a *qiblah* (az az irány, amerre a muszlimok imádkoznak), és nincs senki, aki segítséget nyújthatna számára, akkor arra imádkozhat, amerre gondolja, hogy a *qiblah* van. Allah azt mondja:

„És Allahé a Napkelet és a Napnyugat és bármerre fordultok is, ott van Allah Arca! Bizony Allah mindent átfog és Tudó.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:115]

8. Tilos egy imámnak (az, aki vezeti a közösségi imákat) hosszúra nyújtania az imákat, ha közösségben imádkozik. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ha valaki közületek az embereket vezeti az imában, rövidítse le, mert vannak közöttük gyengék, betegek és öregek, de ha egyedül imádkozik, imádkozzon olyan hosszan, ahogy csak szeretne.” (At-Tirmidhi)

3- Az iszlám toleranciája a zakát-tal kapcsolatban:

A zakát mögött rejlő bölcsesség az, hogy azért lett megállapítva, hogy felszámolja a szegénységet és véget vessen az ebből eredő veszélyeknek, mint például a lopás, a gyilkosság vagy a molesztálás, helyreállítva a szolidaritás szellemét a muszlimok között, miközben a szegények és a rászorulóknak igényei ki vannak elégítve, és mentesülve vannak a koldulás megaláztatásától. Az alábbiakban néhány példát adunk az iszlám toleranciájára a kötelező éves adomány vonatkozásban:

1. A zakát-ot nem a legértékesebb vagyontárgyaktól kell kifizetni. A Próféta (ﷺ) figyelmeztette társát, Muádot (Allah legyen vele elégedett) a következőképpen:

„Ne vedd el tőlük a legértékesebb tárgyaikat zakát-ként.”
(Muszlim)

2. Először, a fizetendő összeg nagyon alacsony, a teljes vagyonhoz képest, másodszor pedig a zakát fizetése csak akkor lép érvénybe, ha a vagyontárgyak egy teljes hold-évig a fizető birtokában voltak.

Áli ibn Abu Tálib (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Nincs fizetési kötelezettség, amíg az arany nem éri el a húsz dinár értéket. Ha van húsz dinárotok és eltelt egy év, mióta nálatok van, akkor egy fél dinár jár utánuk.(...) Nem kell zakát-ot fizetni, azért ami nem volt egy teljes évig a birtokotokba.” (Abu Dawúd)

3. Amikor a zakát gyűjtik, figyelembe veszik az áru megszerzésére tett erőfeszítéseket is. Például, az eső által öntözött növényekért 10 % az adakozás része, de ennek az aránya

csak a felét kell kifizetni, ha a növényeknek öntözésre volt szükségük, vagy más hasonló erőfeszítésre volt szükség a növekedésükhöz. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta ezzel kapcsolatban:

„Egy olyan földért, amit esővíz öntöz, természetes vízcsatornákkal rendelkezik, vagy a föld maga nedves, mert egy vízcsatornához van közel, ushr (egyized) zakát kifizetése kötelező, és egy olyan földért, amely kútból öntözött egy fél ushr a fizetendő adomány.” (Al-Bukhári)

4. Ha valakinek nehézséget okozna a zakát fizetése, a szegénység miatt vagy, mert adóságai vannak, akkor ez nem kötelező a számára. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Nincs adomány, csak a vagyontöbbletből.” (Ahmed)

A Magasztos Allah azt mondja:

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak, és azokat, akiknek szívét barátságra kell hangolni és a rabszolgákat, és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőt. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

5. A zakát kifizetése nem veszteség, hanem egy nyereség annak, aki fizette, ezért mindenki igyekszik kifizetni azt. A Magasztos Allah azt mondja:

„Vegyél a javaikból szadaqát (adakozást), hogy tisztátalanságukat megszüntesd és megtisztítsd őket általa! És imádkozz értük! Az imádságod talán nyugalom lesz számukra. Allah Halló és Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:103]

4- Az iszlám toleranciája a böjttel kapcsolatba

A böjt mögött rejlő bölcsesség az, hogy azért lett megállapítva, hogy a muszlimok tudatában legyenek szegény és rászoruló testvérei szükségleteinek, tiszteletben tartsák jogaikat, és érdeklődjenek az helyzetük és szükségleteik iránt, bemutatva a jóakarataikat és kedvességüket. Ugyanakkor, a böjt a dzsihád (küzdelem Allah tetszéséért) egyik formája is, amelyet a vágyak és a szenvedélyek ellen visz a böjtlő, és aminek folytán lelke felemelkedik, és ő maga eltávolodik az illetlen szavak és gonosz tettektől. Az alábbiakban néhány példát adunk az iszlám toleranciájára a böjttel kapcsolatban:

1. Allah Könyörületéből csak egy hónapig kötelező a böjt a muszlimok számára. Allah azt mondja:

„Ramadán hava, amelyben a Korán lebecsáztatott az emberek számára útmutatóként és az útmutatás és a különbségtevés világos bizonyítékaiként. Aki pedig jelen van e hónapban, az böjtlje végig.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:185]

2. A böjt ideje meghatározott, tehát a muszlim világosan tudja, mikor kell elkezdenie és mikor törheti meg. Nincs megengedve annak meghosszabbítása úgy, ahogy lerövidítése sem. A böjt hajnalhasadástól egész napnyugtáig tart. A Magasztos Allah azt mondja:

„Megengedett nektek az, hogy a böjt éjszakáján közösjetek asszonyaitokkal. Ők olyanok számotokra, mint a ruházat és ti is olyanok vagytok az ő számukra. Allah tudja, hogy ti megcsaltátok magatokat. Ám Ő kiengesztelődve fordult felétek, és megbocsátott nektek. És most éljete velük

házaséletem, és vágyakozatok azután, amit Allah előírt a számotokra. És egyetek és igyatok egészen addig, amíg világossá nem válik a számotokra a fehér és a fekete szál közötti különbség hajnalban! Ezt követően előírás szerint tartsátok be a böjtöt a (következő) éjszakáig. És ne közeledjete asszonyaitokhoz, ha a mecsetekben áhítatba merülten (itikáfban) vagytok. Ezek Allah által szabott határok (törvényi előírások). Ne közelítsétek meg azokat! Allah ekképpen teszi világossá az Ő Jeleit az emberek számára. Talán istenfélők lesznek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:187]

3. Tilos folyamatosan böjtölni, egész nap és egész éjjel anélkül, hogy valaki megtörje a böjtöt. A Próféta (ﷺ) megtiltotta ezt:

„Nincs folyamatos böjt az iszlámban.” (Ibn Hibbán)

4. A böjt jutalma Allah előtt nagyon nagy, ahhoz képest, hogy ez mennyire egyszerű és könnyen betartható. Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„A Hatalmas és Fenséges Allah azt mondta: »Ádám gyermekének minden tette őt illeti, kivéve a böjtöt, ugyanis az Engem illet, és Én jutalmazok érte. A böjt oltalom, ezért ha valamelyikkőtök böjtnapot tart, akkor ne beszéljen csúnyán, ne kiabáljon veszekedve, és ha valaki szidja őt, vagy verekedni akar vele, akkor mondja azt kétszer: »Én böjtölök«. Esküszöm arra, Akinek Mohamed lelke a kezében van, hogy bizony a böjtölő szájának szaga a Feltámadás Napján kellemesebb lesz Allahnak, mint a mósusz illata. A böjtölőnek két öröme van, ami boldogságot okoz számára: amikor megtöri (a böjtjét), örül ennek; és amikor találkozni fog az Urával, (az Ítélet Napján) örülni fog a böjtjének.«” (Al-Bukhári)

5. Aki beteg vagy utazik, megtörheti a böjtöt, amit majd később be kell pótolnia. A Magasztos Allah azt mondja:

„Aki pedig beteg, vagy úton van, annak számára azonos számú más napon kell elvégezni. Allah könnyebbséget szeretne adni nektek, és nem akarja a nehézséget veletek szemben. (Allah azt akarja, hogy) Töltsétek ki (az előírt napok számát)! (És azt akarja, hogy) Allah nagyságát magasztaljátok azért, amiért az Igaz Útra vezérelt benneteket! Talán hálásak lesztek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:185]

Allah megtiltotta számunkra, hogy többel terheljük magunkat, mint amire képesek vagyunk, még akkor is, ha istenimádati cselekedetéről van szó. Dzsábir bin Abdullah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Allah Küldötte (ﷺ) elhaladt egy ember mellett, aki egy fa árnyékában ült és az emberek vízzel locsolták. A Próféta (ﷺ) megkérdezte: »Mi történt a társatokkal?« Azt mondták neki: »Böjtöl.« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Nem jámborság böjtölni, ha valaki utazik. Allah könnyűtést adott számotokra, fogadjátok el azt.«” (An-Naszái)

6. Mikor egy nő terhes vagy szoptatja újszülöttjét és fél, hogy ártana magának vagy a gyerekének, megtörheti a böjtöt, de be kell pótolnia ezeket a napokat később, mikor képes lesz rá. Ugyanez a helyzet az idős emberrel is; megtörheti a böjtöt és etetheti a szegényeket és szűkölködőket minden egyes napért, amit nem böjtölt. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

7. Aki feledékenységből vagy nem szándékosan evett, vagy erre kényszerítették, a böjtje érintetlen marad. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki elfelejtette és evett vagy ivott, folytassa böjtjét, mert valóban, Allah etette és itatta meg.” (Al-Bukhári)

5- Az iszlám toleranciája a haddzsal kapcsolatban:

A haddzs egyik nemes célja Allah Egyedülvalóságában való hit fenntartása és az Ő Magasztalása. A haddzs alatt a zarándokok ezt ismétlik:

***„Lebbejk Allahumma, lebbejk. Lebbejke le serike leke lebbejk.
Innel-hamda wan-nimata leke wal-mulk le serike lek.”***

(A hívásodra jöttem ó Allah, a hívásodra jöttem. A hívásodra jöttem, nincsen társad, a hívásodra jöttem. Bizony, a dicséret, a hála és a jószág Téged illet, és Tiéd a királyság, nincsen társad.)

vagyis: „ó Allah, eljöttünk ide, csak azért, hogy a hívásodra feleljünk és, hogy elégedett légy velünk. Egyedül Te vagy a Méltó az imádatra”. Nincs különbség nemes és közember között, fehér és fekete vagy arab és nem arab között, mindenki egyforma Allah előtt, és nincs különbség köztük, kivéve a jámborságban (*taqwa*). A Haddzs olyan esemény, amely megerősíti muszlim közösséget és egyesíti reményeiket és érzéseiket. Az alábbiakban néhány példát mutatunk be az iszlám toleranciájára a zarándoklattal kapcsolatban:

1. A haddzs csak egyzer az életben kötelező elvégezni, mert sok erőfeszítést és nehézséget foglal magában. Ez bizonyítja a Próféta (ﷺ) üzenetének hitelességét, mert ha minden évben

kötelező lenne a haddzs, Mekka nem lenne képes befogadni azt a nagyszámú zarándokot. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„»Ó emberek, Allah kötelezővé tette a haddzsot számotokra, ezért végezzétek el a haddzsot.« Egy ember erre megkérdezte: »Allah Küldötte, minden évben (el kell végezni)?« (A Próféta (ﷺ)) csendben maradt, erre (az ember) háromszor megismételte (kérdését), mire Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: »Ha azt mondanám, hogy igen, akkor kötelezővé válna (hogy minden évben elvégezzétek) és erre nem lennétek képesek.« Majd azt mondta: »Tartsátok vissza tőlem azokat (a kérdéseket), amikről nem szóltam. Ugyanis azok (a népek), akik előttetek éltek csak azért pusztítottak el, mert sokat kérdeztek, és sok nézeteltérésük volt a Prófétaikkal. Tehát ha valamit megparancsolok nektek, akkor teljesítsetek belőle annyit, amennyire képesek vagytok, és ha eltílalak titeket valamitől, akkor azt hagyjátok el!«” (Muszlim)

2. Annak ellenére, hogy a haddzs az iszlám pillére, ha valaki nem képes elvégezni, akkor nem kötelező a számára. A képtelenség két területről származhat: anyagi vagy fizikai képtelenség. Ha valaki olyan betegségben szenved, amiből már nem gyógyulhat ki és ezért képtelen elvégezni a haddzsot, de van rá anyagi lehetősége, akkor valaki más elvégezheti az ő részére. Ha valaki viszont szegény és nincs elég jövedelme, amiből eltartsa saját magát és azokat, akikért felelős, akkor számára nem kötelező elvégezni a haddzsot. A Magasztos Allah azt mondja:

„A zarándoklat az ismert hónapokban (történhet). És aki ezekben (a hónapokban) magára vállalta a zarándoklat elvégzését, az ne éljen házasséletet, ne végezzen bűnös dolgot és ne vitázzon a zarándoklat alatt. Bármi jót tesztek is, arról Allah tud. Lássátok el magatokat útravalóval! Ám a legjobb

útravaló az istenfélelem. Engem féljetez hát! Ó ti, akik ésszel bírtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:197]

3. Allah választási lehetőséget is adott a hívőknek, hogy a haddzs melyik fajtáját végezzék el a három lehetséges közül. Bár a Próféta az egyiket végezte el, de számunkra nem kötelező ezt végezni. Választhatunk a másik két fajta közül is. Az ember állapota szerint választhat, hogy melyik a legmegfelelőbb a számára.

4. Engesztelések lettek előírva, azért ha valaki tesz valamit, ami negatívan hathat a haddzs-ára, mint a tiltások megsértése vagy azért, hogy ezek által hiányosságokat pótolni lehessen. A Magasztos azt mondja:

„Pontosan (minden előírást betartva) végezzétek el a zarándoklatot és az umrát (kisebb zarándoklatot) Allahnak (szentelve)! Ám, ha akadályozva vagytok, úgy áldozati állat bemutatása szükséges, amit képesek vagytok elérni. Ám ne nyírjátok le fejeiteket addig, amíg az áldozati állat el nem éri áldozó helyét! És, ha valaki közületek beteg, vagy fájdalom van a fejében, az váltságdíjjal tartozik: böjtölés vagy adakozás, vagy áldozat formájában. És ha biztonságban vagytok és valaki elvégzi az umrát a zarándoklatig, annak áldozati állatot kell bemutatnia, amit könnyen elő tud teremteni. Aki erre nem talál módot, annak három napot kell böjtölnie a zarándoklat idején és hetet, ha visszatértetek, ez tíz teljes nap. Ez csak azokra vonatkozik, akiknek háznépe nem lakik a Szent Mecset közelében. Féljétek Allahot! És tudjátok meg, hogy Allah igen szigorúan Büntető.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:196]

5. Ha valaki attól fél, hogy nem lesz képes teljesíteni a zarándoklatot, feltételt szabhat, mikor belép a haddzs

állapotába. Ha ez a feltétel teljesül, akkor kiléphet a haddzsból anélkül, hogy ez hibának számítana neki.

„Allah Küldötte (ﷺ) bement Duba bint az-Zubair - hoz és megkérdezte tőle: »Szeretnéd elvégezni a zarándoklatot?« Azt válaszolta: »(Esküszöm) Allahra, hogy nem érzem jól magam.« Ő (ﷺ) azt mondta neki: »Akkor szándékozd elvégezni a haddzsot és fogalmazz meg egy feltételt azt mondván: „Ó Allah, ott fejezem be az ihrám-ot, ahol Te megállítsz.”«” (Al-Bukhári)

6. A haddzs elvégzése a bűnök eltörlésének az egyik oka. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki elvégzi a haddzsot (zarándoklatot) és nem lép szexuális kapcsolatba (a feleségével), nem követ el bűnt, nem vitatkozik igazságtalanul (a haddzs alatt), akkor úgy tér vissza, olyan tisztán és büntelenül, mint amilyen azon a napon volt, mikor édesanyja megszülte.” (Al-Bukhári)

Az iszlám toleranciája és könnyítése a nőikkel kapcsolatban

A nők az iszlámban különleges helyzetet élveznek, biztosítva vannak a jogaik, tisztelet övezi őket és számos privilégiummal rendelkeznek. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A legteljesebb minden hívő közt erkölcsaik és hitük tekintetében azok, akik a legjobbak a feleségükhöz.” (At-Tirmidhi)

Az iszlám elsőbbséget adott a nőnek, ami a kedvességhez és jószághoz való jogot illeti. Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Bánjatok szépen a nőkkel.” (Muszlim)

Az alábbiakban bemutatunk néhány példát az iszlám toleranciájára a nőkkel kapcsolatban:

1. A nőnek joga van a jegyajándékhoz, mikor férjhez megy.
A Magasztos Allah azt mondja:

„Adjátok oda az asszonyoknak a jegyajándékukat ajándékként (jó szívvel)! És ha ők úgy találják jónak, hogy átengednek abból egy részt, (abban az esetben) használjátok azt haszonnal, egészséggel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:4]

2. A nő megtarthatja a jegyajándékát még akkor is, ha elválnak még mielőtt a házasság beteljesült volna. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ám, ha elváltok tőlük azelőtt, hogy illettétek volna őket, ám már ajándékot állapítottatok meg a részükre, akkor annak a fele, amit megállapítottatok, a tiétek, kivéve, ha lemondanak

róla, vagy lemond az, akinek a kezében van (aki rendelkezik) a házasság megkötésének a joga. De ha lemondotok, az sokkal közelebb van az istenfélelemhez. Ám ne feledjétek az egymás közötti nagylelkűséget! Allah látja mindazt, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:237]

3. A válás esetén, a férfinak nem megengedett, hogy kiüzze feleségét a házból, mert az, hogy egy megszabott ideig még egy fedél alatt élnek megkönnyítheti a békülést közöttük. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ó, Próféta! Ha elváltok az asszonyoktól, akkor úgy váljatok el, hogy a várakozási időt tartsátok be! Számoljátok a várakozási időt! Féljétek Allahot, Uratokat! Ne üzzétek el őket lakásaikból és ők se menjenek ki, csak, ha nyilvánvaló vétket követnek el. Ezek Allah törvényei. Aki áthágja Allah törvényeit, az önmaga ellen követ el bűnt. Nem tudhatod, talán Allah ezután mást rendel el.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:1]

4. A férfi kötelessége, hogy gondoskodjon felesége minden anyagi szükségletéről. Tilos számára, hogy durván viselkedjen vele. A várakozási idő alatt is kedvesen kell, hogy vele bánjon, elkerülve minden kellemetlenséget a nő számára. A Magasztos Allah azt mondja:

„Amennyire tőletek telik, engedjétek, hogy ott lakjanak, ahol ti laktok. Ne okozzatok nekik nehézséget, hogy ezzel szorult helyzetbe hozzátok őket. Ha terhesek, addig lássátok el őket, míg a világra nem hozzák terhüket. Ha szoptatnak nektek, akkor adjátok meg nekik az ő fizetségüket. Megfelelő módon döntsetek erről magatok között! Am ha nehézség merül fel köztetek, akkor egy másik asszony szoptasson!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:6]

5. A nő joga, hogy gyereke felügyeleti jogát kérje, ha szeretné. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az anyáknak két teljes évig kell szoptatni a gyermeküket – ez azokra vonatkozik, akik teljessé akarják tenni a szoptatást. (A szoptató anyákról történő) gondoskodás és ruházásuk az illendő módon a gyermek apjára hárul. Minden lélek csak a képessége szerint kap feladatot. Az anya nem szenvedhet a gyereke miatt, sem az, aki számára a gyermek született. Az örökösnek ugyanaz a kötelessége. Ám, ha kettejük közötti megegyezés és tanácskozás alapján a gyermek elválasztását akarják – ez nem tekinthető bűnnek velük szemben. És ha a gyerekeiteket dajkával akarjátok szoptatni – az sem tekinthető bűnnek veletek szemben – ha illendő módon megadjátok neki a megállapodott járandóságot. És féljétek Allahot! És tudnotok kell, hogy Allah tudomással bír mindarról, amit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:233]

6. A nőnek meg kell adni mindazt, amire szüksége van, gondoskodni kell róla, és nem csak a házasság ideje alatt, hanem utána is, ha ő neveli a gyerekeket. A Magasztos Allah azt mondja:

„A vagyonos a maga vagyona szerint fizessen a javaiból! Akinek pedig kiméretett az ellátása, az aszerint fizessen, abból, amit Allah adott neki. Allah senkire nem szab és nem is mér ki többet, mint amennyit Ő adott neki. Allah könnyebbülést fog adni a nehézség után.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:7]

7. Az iszlám eljövetelel a nő igazságos örökségi jogot kapott, miután meg volt fosztva ettől a jogától. A Magasztos Allah azt mondja:

„A férfiaknak jár egy rész abból, amit a szülők és a (közeli) rokonok hagynak hátra. És a nőknek is egy rész jár abból, amit a szülők és a (közeli) rokonok hagynak hátra. Legyen az kevés, avagy sok, törvényileg elrendelt részként.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:7]

8. Ha egy nő menstruál vagy gyermekágyas, nem kötelezőek számára bizonyos istenszolgálati cselekedetek; nem kell imádkoznia és böjtölnie. Az imákat nem kell bepótolnia, de a Ramadán hónapban nem böjtölt napokat igen. A Prófétai hadisz szerint Muádha azt mondta:

„Meggérdeztem Áisát (Allah legyen vele elégedett): »Miért van az, hogy a menstruáló nőnek be kell pótolnia a böjtjét (amit nem böjtölt a havi ciklusa miatt), de nem kell bepótolnia az imáit?« (...) Azt mondta: »Átmentünk ezen (a menstruációs cikluson) és parancsot kaptunk, hogy bepótoljuk a böjtöt, de nem kaptunk parancsot, hogy bepótoljuk az imákat.« ” (Muszlim)

Úgyszintén, a menstruáció alatt a Kába körüli búcsúkörbejárást (*tawaf*) sem kötelező elvégezni. Ibn Abbás (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Az emberek parancsot kaptak, hogy végezzék el a tawáfot a Kába körül, mint végső állomás, mielőtt elmennek (Mekkából), kivéve a menstruáló nők, akiknek nem kellett.” (Al-Bukhári)

9. A nő menstruációja alatt, a férfi és a nő közeledhetnek egymáshoz és minden megengedett kivéve a szexuális közösülést. Anasz (Allah legyen vele elégedett) ismerve azt, hogy a zsidók nem ettek egy asztalnál és nem aludtak egy ágyban a menstruáló nővel, megkérdezte a Prófétát (ﷺ) erről, és Allah kinyilatkoztatta a következőket:

„Kérdezni fognak téged a menstruációról. Mondd: »Csapás az! Így tartsátok magatokat távol a menstruáló asszonyoktól, és ne közeledjete hozzájuk, amíg meg nem tisztulnak! Ha megtisztultak, akkor közeledjete hozzájuk olyan módon, ahogyan Allah megparancsolta azt nektek.« Allah szereti a megbánásra készeket és azokat, akik megtisztulnak.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:222]

Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

**„*Megtehettek mindent, kivéve a szexuális kapcsolatot.*”
(Muszlim)**

10. A nőknek nem kötelező harcolni a háborúban. Áisah (Allah legyen vele elégedett) megkérdezte:

**„*Ó Allah Küldötte, a nőknek kötelező harcolni a dzsihadban?*”
Azt mondta (ﷺ): **„*Igen, van olyan dzsihadjuk, amelyben nincs harc, a haddzs és az umra.*”** (Ibn Mádzsah)**

11. A nőnek nem kötelező dolgoznia, vagy saját pénzéből költenie a háztartásra még akkor sem, ha van saját bevétele. Ez az ellátás a férj kötelessége.

Tolerancia az iszlámban az adásvétel tekintetében

A pénz a közösség ütőere és ezért a pénzügyi ügyletek területén elő fordulhatnak csalások, igazságtalanságok és mások jogainak megsértése elsőbbséget adva a személyes érdekeknek, figyelmen kívül hagyva a következményeket. Épp ezért nagyon fontos az emberek közötti tolerancia. Lássuk az iszlám toleranciájának néhány aspektusát ezen a területen:

1. Az embernek kedvesnek kell lennie, ha vásárol vagy elad. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Allah legyen könyörületes azzal az emberrel, aki elnéző, amikor elad, elnéző, amikor vásárol, és elnéző, amikor egy adóság visszafizetésére vár.” (Al-Bukhári)

2. Az iszlám felszólítja az embereket, hogy legyenek elnézőek azokkal, akik nem tudják visszafizetni a tartozásaikat a kijelölt időpontban, de ha elengedik a tartozást azoknak, akik rászorulok, az még jobb a számukra Allah előtt. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha van valaki (az adósaitok között), aki szorult helyzetben van, adjatok haladékat, amíg könnyebbsege nem lesz. Ám, ha adakoztok az jobb nektek, ha ezt felfogjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:280]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki haladékat ad egy szorult helyzetben lévő embernek, minden nap egy jótékonysági cselekedet lesz számára (jutalomként) felírva, és aki haladékat ad miután esedékesé válik a visszafizetés, minden nap annyi jótékonysági cselekedet

(adomány) lesz felírva számára (jutalomként) ami megegyezik a kölcsön összegével.” (Ibn Mádzsah)

3. Az iszlám arra tanít, hogy az ember legyen bőkezű másokkal. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Egy azok az emberek közül, akik előttek éltek, hívatatik majd az elszámolásra (a Feltámadás Napján), és a könyvében egy jó cselekedett sem lesz felírva kivéve azt, hogy gazdag volt, és amikor pénzügy ügyleteket kötött a rászoruló emberekkel, megparancsolta a szolgálóinak, hogy legyenek engedékenyek azokkal, akik nehéz helyzetben vannak. Ezért a Magasztos Allah azt mondja: »Nekünk több jogunk van erre a Tulajdonságra (bőkezűség), tehát engedjétek el (bűneit).» (Muszlim)

4. Az iszlám arra ösztönzi az embereket, hogy adják meg adóságaikat igazságosan. Abu Hureirah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„Egy ember jött a Prófétaéhoz (ﷺ) és durva módon kérte tőle, hogy adja meg az adósságát. A Próféta társai (Allah legyen velük elégedett) meg akarták ragadni, de a Próféta (ﷺ) azt mondta nekik: »Hagyjátok, mert a hitelezőnek joga van beszélni.« Aztán hozzá tette (ﷺ): »Adjatok neki egy ugyanolyan idős tevét (mint amilyen az öve volt). « (A társak) azt mondták: »Ó Allah Küldötte, nincs csak egy nagyobb.« Akkor ő (ﷺ) azt mondta: »Adjatok oda neki, mert a legjobb közületek az, aki a legjobb módon adja meg az adósságát.«” (Al-Bukhári)

5. Az iszlám arra tanít, hogyha az ügyletnek egyik fele meggondolja magát, akkor állítsák azt le. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki visszaadja az eladónak, amit vett, ha az (eladó) sajnálja, hogy eladta, Allah elrejti a hibáit a Feltámadás Napján.” (Ibn Hibbán)

6. Ha az eladás megtörtént, az üzletkötés nem lép életbe, amíg azok, akik részt vettek az eladásban, el nem hagyják a helyet, ahol az adásvétel történt. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A vevőnek és az eladónak joga van visszavonni az adásvételt, amíg el nem hagyják egymást. Ha mindketten igazat mondtak, meg lesz áldva az adásvétel, és ha elrejtettek hibákat, akkor nem lesz áldás ebben az adásvételben.” (Al-Bukhári)

7. Az az iszlám toleranciájának további bizonyítéka a pénzügyi tranzakciók tekintetében az öröklési rendszer, amely megosztja az örökséget (az elhunyt adósságainak kifizetése után és a végrendeletben kifejezett kívánságok betartása után) az elhunyt jogutódai között, férfiak vagy nők, attól függetlenül, hogy mennyi az összeg. Ez egy tisztességes és kielégítő megosztottság, ahogy minden racionális ember vallja, amely az elhunytal való rokonsági foktól függ. Így senki sem jogosult az örökség elosztására, saját kívánsága szerint. A rendszer előnyei közé tartozik, hogy legyen az sok vagy kevés, a gazdagság több emberre oszlik, és szinte lehetetlen, hogy a gazdagság nagy része egy kis csoport kezében maradjon. Valójában a Korán meghatározta az elhunyt gyerekeinek, anyának, apjának, feleségnek és testvéreinek járó örökségét. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah meghagyja nektek a gyermekeitekkel kapcsolatban (az öröklést illetően): A fiúgyermeket annyi illeti meg, mint amennyi két leány része. Ha nők vannak és többen, mint kettő, akkor őket a hagyatéknak két harmada illeti meg. Ha egyedül van (nő), akkor a fele jár neki. A szülők

mindegyikének pedig egy hatod jár abból, amit hátrahagyott, ha az örökhagyónak gyermeke van. Ha nincs gyermeke és a szülei örökölnék utána, akkor az anyjának egyharmad jár. Ha fiú testvérei vannak, akkor az anyjának egy hatod jár. Az örökhagyás vagy az adósság (rendezése) után. Apáitok és gyermekeitek közül ti nem tudhatjátok, melyikük áll közelebb hozzátok hasznosság tekintetében. Allah által elrendelt dolog ez! Allah a Tudó és a Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:11]

A Magasztos Allah a Kegyes Koránban többször érintette ezt a témát, és aki többet szeretne ezzel kapcsolatban tudni, az megtalálja a szakirodalomban.

8. Az iszlám arra ösztönzi az embereket, hogy adjanak az örökségből valamennyit azoknak, akik jelen vannak, mikor szétosztják a pénzt. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha a (hagyaték) felosztásánál rokonok, árvák és szegények vannak jelen, gondoskodjatok róluk belőle! És illendő szavakat mondjatok nekik!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:8]

9. Az iszlám bevezette a végrendeletet, így az ember rendelkezhet egy bizonyos összegről a vagyonából, bebiztosítva maga számára a folytonos adakozást, de ez az összeg, amit adakozni szeretne a vagyonából a halála után, nem haladhatja meg az vagyona egyharmadát. Ámir bin Szád (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„A Próféta (ﷺ) meglátogatott engem, mikor Mekkában beteg voltam. Azt mondtam neki: »Ó Allah Küldötte, az egész vagyonomat Allahért szeretném adakozni.« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Nem.« Ámir azt mondta: »Akkor a felét.« a Próféta

(ﷺ) ismét azt mondta: »Nem.« Akkor azt mondta, hogy egy harmadát, és a Próféta (ﷺ) beleegyezett, de hozzátette: »Egyharmadát, és az egyharmada is sok, és jobb neked, hogyha utódaidat vagyonosan hagyod magad után, mint szegényeknek, hogy kolduljanak az emberektől. Nem költesz semmit Allah arcát keresve anélkül, hogy jutalmat ne kapnál ezért, még ha csak egy morzsa, amit a feleséged szájába teszel.»
(Al-Bukhári)

A végrendelet feltételei közé tartozik, hogy kedvezményezettjei nem lehetnek azok a személyek, akiknek már joguk van az örökséghez, így a végrendelet nem a többi örökösök kárára lesz, hogy gyűlöletet szítson közöttük. Allah küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Allah megadta minden jogosultnak a jogát tehát nincs szükség végrendelethez az örökösnek.” (Ibn Mádzsah)

Az iszlám toleranciája a büntetések tekintetében

Az iszlám más vallásokhoz hasonlóan szankciórendszert ír elő (büntetőjogi és megelőző szankciók), amelyek végrehajtása biztosítja a társadalom békéjét és biztonságát, küzd a bűnözéssel és annak elterjedésével, megakadályozza a vérontást, megvédi a becsületet és az emberek javát, megfélemlíti a bűnözőket és megvédi az embereket a támadásoktól. Ezek a büntetések megakadályozzák, vagy legalábbis csökkentik a bűncselekmények számát. Így láthatjuk, hogy az iszlám olyan büntetést ír elő, amely arányos az elkövetett bűncselekmény súlyával. Például a gyilkosság esetére előírta a megtorlás elvét (talio-elv). A Magasztos Allah azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott nektek a megtorlás (kártalanítás) a meggyilkoltak esetén.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:178]

Mindezek által, az áldozatnak a családja választhatja azt is, hogy megbocsát a gyilkosnak. Allah azt is mondja:

„(...)Ám, ha valakinek elnéz, megbocsát a testvére valamit, úgy a követelése az elismert módon és a (vérdíj) fizetés a számára illendő módon.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:178]

A lopásért az iszlám a kéz levágását írja elő. Allah azt mondja a lopásról:

„A tolvaj férfi és a tolvaj nő, mindkettőnek vágjátok le a kezét, annak jutalmaként, amit szereztek és Allahtól származó megtorlásként (elrettentésként). Allah Hatalmas és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:38]

Ha az ember tudja, hogy ha lopást követ el és elfogják, akkor levágják a kezét, akkor elbátortalanodik, és tartózkodni fog a bűncselekmény elkövetésétől, és ezáltal az emberek vagyona biztonságba lesz.

A paráználkodás büntetését szintén említi a Korán:

„A parázna nőt és a parázna férfit, mindkettőjüket száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg! És Allah vallására való tekintettel ne fogjon el benneteket könyörület velük szemben, ha igazán hisztek Allahban és az Utolsó Napban! És kettejük büntetésénél legyen jelen a hívők egy csoportja!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:2]

Ennek a büntetésnek az a célja, hogy megvédje a családi leszármazást, megelőzze a családok szétesését és azt, hogy olyan valaki részesüljön az örökségből, akinek nincs joga rá.

Ha valaki rosszat beszél valakiről vagy hamisan megvádolja házasságtöréssel, az is megkapja megfelelő büntetését. A Magasztos Allah azt mondja:

„És azok, akik tiszta, erényes asszonyokat vádolnak meg, majd pedig nem tudnak négy tanút előhívni, korbácsoljátok meg őket nyolevan korbácsütéssel! És tőlük soha többé ne fogadjatok el tanúságtételt! Ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:4]

Más bűncselekményekért, az iszlám olyan büntetéseket írt elő, amelyek megfelelnek a társadalom számára jelentet veszélynek. Így, a törvény olyan általános szabályt hozott létre, amely lehetővé teszi a szankciók értékelését. A Magasztos Allah azt mondja:

„Egy rossz cselekedet jutalma egy hozzá hasonló rossz cselekedet. Aki azonban megbocsát és kész azt jóvátenni,

annak jutalma Allahnál van. Ő nem szereti a bűnösöket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:40]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„Ha büntettek, akkor annyiban büntesetek, amilyen mértékben ti elszenvedtétek. Ám ha türelmesek vagytok, az jobb az állhatatosan kitartóknak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:126]

Büntetés esetén több feltételnek kell teljesülnie:

1. Az iszlám büntetés-toleranciájának bizonyítéka az, hogy nem tekinthető feltétlenül szükségesnek, nyitva hagyva a kárpótlás, megbocsátás és elfogadás ajtaját. A Magasztos Allah azt mondja:

„Egy rossz cselekedet jutalma egy hozzá hasonló rossz cselekedet. Aki azonban megbocsát és kész azt jóvátenni, annak jutalma Allahnál van. Ő nem szereti a bűnösöket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:40]

2. Ami Isten jogát illeti, ha az ember nem nyilvánítja ki nyíltan, hogy elkövette a bűnt, akkor nem kap büntetést. Ha nem ér el a hatóságokhoz, akkor sem lesz megbüntetve. Az ember megbánja Istennek, ez közte és Isten között marad. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„A Próféta (ﷺ) azt mondta: »A követőim minden bűne meg lesz bocsátva, kivéve azoké a muhádzsiroké (akik nyíltan elkövettek egy bűnt, vagy kinyilvánítják a bűneiket az embereknek). Erre a kinyilvánításra egy példa, hogy valaki elkövet egy bűnt éjjel, és bár Allah elrejtí ezt az emberek elől, amikor eljön a reggel, ő azt mondja, „Ő, ez és ez, én ezt és ezt (a rosszat) tettem tegnap”. Bár az éjjelét úgy töltötte, hogy Ura

elrejtette (senki nem tudott a bűnéről) ő reggel levette magáról Allah leplét.«” (Al-Bukhári)

Ezen szabályok betartása olyan nemes célokat szolgál, mint az emberi jogok védelme, a társadalom biztonsága és nyugalma, valamint hogy elriasztsa azokat, akiknek szándékában állna veszélyeztetni a biztonságot és stabilitást. Ha valaki tudja, hogy megölik, ha öl, vagy levágják a kezét, ha lop, a házasság törő vagy a rágalmozó meglesz korbácsolva, akkor ez biztosan elrettenti őt a bűnelkövetéstől. Allah azt mondja:

„És nektek a megtorlásban élet (megmentése) vagyon! Ó ti ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:179]

Néhányaknak úgy tűnhet, hogy az iszlámban a büntetések nagyon szigorúak. Ebben az esetben, a válasz az, hogy az emberi lények szellemileg felkészültek arra, hogy felismerjék a bűncselekményeket és nyilvánvaló károkat amelyek, ezek hoznak a társadalomba, és ezért feltétlenül szükséges szankciókkal küzdeni az elkerülésükért. A különbség a büntetés jellegében rejlik. Felkérjük az embereket, hogy gondolkozatnak el és kérdezzék meg maguktól: *milyen büntetésekkel lehet a bűncselekményeknek véget vetni, vagy legalábbis csökkenteni a számukat, az iszlám által előírt vagy az ember által létrehozott és bevezetett büntetésekkel, amelyek csak fokozzák terjedésüket?* Valójában a sérült tagot amputálni kell, hogy a test többi része megmeneküljön.

Az iszlám toleranciája a hadifoglyokkal szemben

A faji és vallási különbségek által okozott ellentétek és háborúk, a terjeszkedés és befolyás vágya, valamint a gazdasági érdekek is részét képezik az emberi társadalmak természetének. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ám, ha Allah nem tartotta volna vissza az embereket – az egyiket a másik által – a földet romlás árasztotta volna el. Ám Allah a túlradó kegyelem Birtokosa a világokkal szemben.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:251]

A háborúkat az iszlám szerint tiszteletreméltóan kell megvívni. Allah azt mondja:

„És ne legyetek olyanok, mint azok, akik gögösen vonulnak ki lakhelyeikről és úgy, hogy az emberek láthassák őket. Távol akarnak tartani Allah Útjától. Allah tudásával körbeveszi azt, amit ők tesznek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:47]

A háborúkat az iszlámban az elnyomottak jogainak védelmével kell megvívni. Allah azt mondja:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: »Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Mivel az iszlám háború emberbarát, feltétlenül szükséges, hogy a tolerancia és a könnyítés jellemezze. A háborúban a tolerancia megnyilvánulása a következő:

1. Az iszlám nem a terrorizmus, a szélsőségeség és az elnyomás vallása, ahogyan azt az ellenségei akarják rábizonyítani, mert zavarja őket a követőinek a nagy száma. Hogyan lehetne igaz az állításuk, mikor Isten megtiltotta a muszlimoknak az elnyomást. A Magasztos Allah azt mondja:

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Ám ne lépjétek át a megszabott határokat! Bizony Allah nem szereti a határokat áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190]

2. Az iszlám megparancsolja a követőinek, hogy háború esetén, ha az ellenség a békülésre hajlik, akkor ugyanezt tegyék ők is, bebizonyítva ezzel az a vallás nem szereti a vérrontást. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha hajlanak a békére, úgy légy te is hajlandó arra! Hagyatkozz Allahra, Ő a Halló és a Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:61]

3. Tilalmas számunkra olyanok ellen harcolni, akik nem harcolnak ellenünk.

4. Számos feltétel jár a háborúval, hogy megelőzzön bármiféle embertelen cselekedetet. Aki nem vett részt a harcban, azt nem szabad megölni. Az időseket, gyerekeket, nőket, betegeket, azokat, akik életüket az istenszolgálatra szentelték és azokat, akik nem vettek részt a harcban, meg kell kímélni. Ugyanígy tilos csapást mérni a sebesültekre, megcsonkítani a holttesteket, az állatok meggyilkolása, a házak lerombolása, a környezetszennyezés és a menekülők üldözése a

csatatéren. Ezek voltak azok a parancsok, amelyeket a Próféta (ﷺ) és az őt követő Kalifák adták a hadseregek parancsnokaiknak.

Az iszlám háborús tolerancia-politikáját tökéletes illusztrálását megtaláljuk Allah Küldöttének (ﷺ) szavaiban, abban a pillanatban, amikor meghódította Mekkát, amelynek a lakói elzavarták és igazságtalanul bántak vele, meggyilkolták társait és megkísérelték őt is megölni. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Az, aki belép Abu Szófián házában, biztonságban lesz, aki leteszi fegyverét, az biztonságban lesz, és aki bezárja az ő ajtaját, az biztonságban lesz.” (Muszlim)

A Próféta (ﷺ) követő Kalifák (Allah legyen velük elégedett) ugyanezt a tolerancia-politikát követték a háborúban. Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) az első Kalifa a következőket parancsolta a hadsereg parancsnokainak mielőtt harcba küldet őket:

„Megparancsolom, hogy tíz dolgot tartsatok be. Véssétek a fejétekbe! Ne áruljátok el a bizalmat! Ne lopjatok a hadizsákmányból és ne sértsétek meg a szerződéseket! Ne csonkítsátok meg a holttesteket! Ne öljétek meg a gyerekeket, ne öljétek meg a nőket és ne öljétek meg az idősöket! Ne vágjátok ki datolya pálmákat és ne gyűjtsátok fel őket! Ne vágjátok ki a gyümölcsfákat! Ne vágjátok le a juhokat, teheneket vagy tevéket csak étkezés céljából. Elhaladtok majd olyan emberek mellett, akik kolostorba vonultak, hagyjátok őket és azt is, amit ők imádnak!” (At-Tabari, 3. kötet)

5. Az emberi jogokat védelmezni kell háború idején, még a hadifoglyok esetében is. Így tilos őket kínozni, megalázni, ijeszteni vagy hagyni őket, hogy szenvedjenek a szomjúságtól

vagy az éhségtől. Jól kell velük bánni. A Magasztos Allah azt mondja:

„Táplálják a szegényeket, árvákat és a rabokat – jóllehet nekik is kedves az. Mi bizony Allah kegyét (Allah Arcát) keresve táplálunk benneteket. Nem várunk tőletek sem fizetséget, sem köszönetet.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 76:8-9]

A muszlimok készek voltak megvalósítani ezeket a parancsokat. Abu Aziz bin Umair, Muszáb bin Umair testvére azt mondta:

„A rabok között voltam a Badri csatában, és Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: »Bánjatok jól a hadifoglyokkal.« Amikor ebéd vagy vacsoraidő volt, a hadifoglyoknak adták a kenyeret és a jó ételeket, ők maguk pedig csak datolyát ettek.” (At-Tabarani, 1. kötet, 250.old.)

6. Az iszlám toleranciájára utal, hogy váltságdíj nélkül is elengedték a hadifoglyokat, vagy muszlim foglyokért cserébe, az általános érdekektől függően. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ezek után, vagy kegyelem, vagy váltságdíj (ellenében engedjétek el őket), míg a háború el nem éri a végét. Így van ez! Ha Allah akarta volna, bosszút állt volna rajtuk, hogy egyet közületek a másikkal így tegyen próbára. Azok, akik Allah Útján öletnek meg, azok tetteit Ő nem fogja tévelygésbe vinni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:4]

7. A muszlimok azt a parancsot kaptak, hogy a meghódított területek nem-muszlim állampolgáraikkal a legjobban bánjanak. A Próféta (ﷺ) a következőket tanította társainak, amikor Egyiptomba mentek:

„Hamarosan meghódítjátok Egyiptomot, és ez egy olyan ország, amely ismert (mint az al-qirat földje). Tehát amikor meghódítjátok, bánjatok jól a népével.” (Muszlim)

Tilos a meghódított népek becsületét megsérteni, vagyonukat elrabolni, megalázni őket, otthonaikat tönkre tenni, vagy bosszút állni rajtuk, ehelyet a jót kell megparancsolni, a rosszat tiltani és igazságosnak lenni. A muszlimok betartották a Próféta (ﷺ) parancsát a halála után is, és a legjobb bizonyíték ebben a tekintetben az a biztonsági egyezményt, amelyet Omár ibn al-Khattab (Allah legyen vele elégedett) adta Jeruzsálem népének, a meghódításuk után. Azt mondja:

„A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében. Íme, mit ajánl fel Allah szolgája, Omár ibn al-Khattab, a hívők vezetője, Jeruzsálem népének, ami a biztonságukat illeti: életük, vagyonuk, templomaik és keresztjeik biztonságban lesznek(...). Nem lesznek arra kényszerítve, hogy elhagyják vallásukat, és senki nem fog károsodni.”

Volt valaha a történelem szemtanúja ilyen nemességnek, igazságosságnak és toleranciának a meghódító részéről a meghódított nép iránt? Ez mindannak ellenére, hogy Omár (Allah legyen vele elégedett) olyan feltételeket szabhatott volna amelyet csak akart. De ez az igazságosság és tolerancia kérdése volt, ami azt mutatja, hogy az iszlámban a háború tele van emberiséggel és nem evilági ambíciókkal.

Az iszlám toleranciája a bűnök megbocsátása terén

Ádám gyermekei gyakran követnek el bűnt az életük során. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ádám minden gyermeke követ el bűnt, és a bűnösök közül a legjobbak azok, akik bünbánatot tartanak.” (At-Tirmidhi)

Az Ádám fiai által elkövetett bűnök egy ősi háború a sátánnal és az ő fenyegetésének eredménye, mert megfogadta, hogy elcsábítja az embereket. A Magasztos Allah a következőket mondja a sátán fenyegetéséről Ádám fiaival kapcsolatban:

„Mondta: »Uram! Amiért tévútra vittél engem, én díszessé teszem (a tévelygés útját) a számukra a földön, és mindegyiket tévútra vezetem.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:39]

Az állábiakban néhány példát adunk az iszlám toleranciájáról a bűnök megbocsátása terén:

1. Allah megbocsátja az ember bűneit attól függetlenül, hogy hányszor követte el őket addig, amíg az megbánja azokat, hiszen az ember természetéhez tartozik, hogy kövessen el bűnöket. Így a bűnöket Allah eltörölheti vagy megbocsájthatja, ha az ember bünbánattal fordul Hozzá. Abu Száid al-Khudri (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Azt mondta Iblisz: »Uram, addig fogom folytatni Ádám fiainak elcsábítását, amíg lelkük a testükben van.« A Magasztos és Hatalmas Allah azt mondta: »Én addig folytatom megbocsájtásukat, amíg ők kérik ezt Tőlem (amíg bocsánatomat kérik).«” (Ahmed)

Mohamed Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„Arra esküszöm, Akinek a Kezében van az életem, ha nem követnétek el bűnt, Allah kicserélne titeket olyan emberekre, akik bűnöket követnek el, bocsánatot kérnek, majd Allah megbocsát nekik.” (Muszlim)

2. Allah nyitva tartja a megbocsátás kapuját a muszlimoknak számára. Azt mondja:

„Ám az, aki megbánást mutat a bűne után és megjavul, afelé Allah kiengesztelődve fordul. Allah Megbocsátó és Irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:39]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Bizony, Allah kiterjeszti a kezét az éjszaka során, hogy azok, akik nappal bűnt követtek el, megbánhassák. És kiterjeszti a kezét a nappal során, hogy azok, akik éjjel bűnt követtek el, megbánhassák. (És mindennap ezt fogja tenni,) amíg a Nap nyugaton nem kel fel (az Ítélet Napjáig).” (Muszlim)

Nagyon kevés az olyan helyzet, amikor a megbocsátás ajtaja zárva marad. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az Alláhtól való kiengesztelődés (a bűnbánat elfogadása) csupán azokat illeti meg, akik a rosszat tudatlanságból fakadóan követik el, ám röviddel azután megbánást mutatnak. Velük szemben Allah kiengesztelődik. Allah Tudó és Bölcs. Azoknak nem jár a kiengesztelődés, akik folyamatosan rossz tetteket hajtanak végre, mindaddig, míg el nem jó valamelyikükhöz a halál. És akkor mondja: »Én most megbánást mutatok.« És azoknak sem jár, akik hitetlenként halnak meg. Nekik fájdalmas büntetést

készítettünk elő!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:17-18]

A megbocsátás ajtaja nyitva áll Allah szolgái számára csak két eset kivételével, ahogyan Allah Küldötte (ﷺ) mondta:

„Bizony Allah elfogadja a szolgáló bűnbánatát, amíg a lelke el nem éri a torkát (amíg nem haldoklik).” (At-Tirmidhi)

„Aki megbánja a bűnét, mielőtt a Nap nyugaton kelne fel (az Ítélet Napja előtt), annak Allah megbocsát.” (Muszlim)

3. Mikor valaki bűnbánatot tart Allahnak, nincs közvetítő közte és Isten között, nincsenek nehézségek sem akadályok. Elég ha az ember felemeli kezeit, fohászkodik Urához, elismeri bűneit és megbocsátást kér Tőle. A Magasztos Allah azt mondja:

„Aki valami rosszat tesz, vagy maga ellen követ el bűnt, ám utána Allahhoz fordul bocsánatért, az Allahot Megbocsátónak és Irgalmasnak fogja találni. Aki pedig bűnt követ el, az önmaga ellen követi azt el. Allah Tudó és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:110-111]

4. Akik őszintén megbánták bűneiket, azzal a szándékkal, hogy távol maradnak tőlük, azoknak Allah a bűneit jócselekedetekké változtatja. A Magasztos Allah azt mondja:

„És azok, akik nem fohászkodnak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki (viszont) ezt teszi, az Atám- al (a Pokol völgyei) fog szembesülni. ~ Megdupláztatik neki a büntetése a Feltámadás Napján és örökkön abban marad megalázottan. ~ Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jótetteket cselekszenek. Azoknak Allah a rossz tetteit jókra

cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:68-70]

Az iszlám törvény a bűnös lelkivilágát is megpróbálja megérinteni, figyelembe véve instabil jellegét és megnyitva számára a bűnbánat ajtaját, hogy feltudjon szabadulni a bűn terhétől. Senki nem szabad feladja a reményt Allah megbocsájtásával kapcsolatban, a bűnük számától és súlyosságától függetlenül. A Magasztos Allah azt mondja:

„Mondd: »Ó szolgáim! Akik bűnösök vagytok magatokkal szemben. Ne legyetek reményvesztettek Allah könyörületével szemben! Hiszen Allah megbocsátja az összes bűnöket. Bizony Ő a Megbocsátó és a Megkönyörülő.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:53]

Mindezz akkor érvényes, ha a bűn Allah ellen lett elkövetve, de ha más is érintve van, akkor fontos a jogok betartása, a bocsánat kérés és az okozót kár megtérítése.

5. Az iszlámban a jó szándék is jutalmat kap, még akkor is, ha azt nem követi a cselekedet. Továbbá, ha a muszlim rosszat szándékozik cselekedni, de végül nem teszi meg azt, Allah büntetésétől való félelmében, Allah megparancsolja, hogy egy jó tett legyen felírva számára, annak jutalmaként, hogy felhagyót a rossz cselekedettel Allah-tól való félelmében. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Allah azt mondja: »Ha a szolgám egy rossz tettet akar tenni, akkor (ó, angyalok) ne írjátok le, csak ha meg is teszi; ha megteszi, írjátok le ahogy van. Ha azonban meggondolja magát, és nem teszi meg Érttem, akkor egy jótettként írjátok le (a számlájára). Ha akar tenni egy jócselekedetet, de nem teszi meg, akkor írjátok egy jócselekedetet (a számlájára), és ha

megtette, írjatok neki (a számlájára) tíz jócselekedettől hétszázszorosaig.«” (Muszlim)

6. Ha valaki bűnt követ el, a bűne nem lesz akadály közte és Isten Könyörülete között. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Tudom ki lesz az utolsó a Paradicsom lakói közül, aki belép oda, és ki lesz az utolsó a Pokol lakói közül, aki kijön onnan. Ő egy férfi, aki elő lesz hozva a Feltámadás Napján és az mondattik: »Mutassátok meg neki a kis bűneit és tartsátok vissza a nagy bűnöket.« Akkor megmutattnak neki a kis bűnei és az mondattik: »Ezen és ezen a napon ezt és ezt cselekedted.« Akkor ő azt mondja majd: »Igen.« Nem fog tudni semmit letagadni és attól fog félni, hogy a nagy bűnöket is megfognak neki mutatni. Az mondattik neki: »Minden rossz cselekedeted jóra lesz kicserélve.« Ő azt fogja mondani: »Uram, voltak olyan cselekedetek, amelyeket nem láttam itt.«”
A közlő hozzá tette: *„Láttam Allah Küldöttét (ﷺ) úgy kacagni, hogy látszottak szemfogai.” (Muszlim)*

7. A Magasztos Allah Elnéző azokkal, akik engedetlenséget és hitetlenséget mutatnak. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha Allah minden emberre büntetést szabna ki amiatt, amit elkövettek, akkor nem hagyna egyetlen élőlényt sem a föld felszínén. De Ő haladékot ad nekik egy meghatározott ideig. Ám ha elérkezik az ő szabott idejük, akkor Allah az Ő szolgálait figyelemmel kíséri.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:45]

Az iszlám toleranciája a bűnök kiengesztelése terén

Az iszlám toleranciájának egy másik megnyilvánulása, az hogy bizonyos istenimádati cselekedetek, Allah jutalma mellet a bűnök megbocsájtását is magukkal hozzák, Allah Könyörületéből a szolgálai iránt, azért, hogy ezek megszabadulhassanak a bűneiktől.

Az állábiakban bemutatunk néhányat ezekből a cselekedetektől:

1. A kötelező istenimádati cselekedetek nem csak jutalmat kapnak, de a bűnök bocsánatához is vezetnek. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A napi öt ima, a pénteki ima a következő pénteki imáig, és Ramadán (böjtlése) a következő Ramadán (böjtléséig) megbocsátást nyújt a köztük elkövetett bűnökért, amennyiben a súlyosabb bűnöktől tartózkodik az ember.” (Muszlim)

2. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Végezzétek el a haddzsot és az umrát, mert ezek letörlik a szegénységet és a bűnt, ahogy a kemence tüze letörli a tisztátalanságot a vasról, aranyról és ezüstről, és a haddzs al-Mabrur (elfogadott haddzs) nem hoz kisebb jutalmat, mint a Paradicsomot.” (An-Naszái)

3. A nagy bűnök elkerülése magukkal hozzák a kis bűnök megbocsátását. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha elkerülitek azon nagy bűnököt, amelyektől eltiltattatok, Mi eltöröljük rólatok a rossz cselekedeteiteket. És egyes bemenetet biztosítunk nektek (a Paradicsomba).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:31]

4. Köszönni egy muszlimnak és kezet fogni vele találkozáskor, egy másíkmódja annak, hogy a hívő elnyerje Allah bocsánatát. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Amikor két muszlim találkozik egymással és kezet fognak, a bűneik úgy esnek le, mint a levelek a fáról.” (Al-Bazzar, Al-Albani – hitelesnek minősítette)

5. Ha valakit szomorúság vagy betegség sújt, ezek a kiengesztelés egyik fajtája és megtisztítják őt a bűneitől. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Mindenért, amely eléri a muszlimot a nehézségből, a fájdalomból, az aggodalomból, a szomorúságból, a bántalmazásból, a gondból, Allah eltöröl a bűneiből.” (Muszlim)

Mohamed Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„Semmi rossz nem történik a muszlimmal anélkül, hogy ezért Allah el ne törölné a bűneiből, még akkor is, ha ez (a rossz) egy tüskeszúrás.” (Al-Bukhári)

6. Az imára való mosakodás is a bűnöktől való megtisztulás eszköze. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ne vezesselek titeket olyasmire, ami megtisztít benneteket a bűntől és növeli a jótetteiteket?” Azt mondták: „Dehogynem, ó Allah Küldötte!” Azt mondta: „Végezzétek el a mosakodást (wudhut) megfelelően, még akkor is, ha nehéz, és várjátok az egyik ima után a másikat (ez eltörli a bűnöket). Senki nem megy el otthonából úgy, hogy imádkozik az imámmal, majd várja a következő imát, kivéve, hogy az angyalok azt mondják: »Ó Allah, bocsáss meg neki.«” (Ibn Hibbán)

7. Az olyan egyszerű cselekedetek, mint az istenemlegetés egyenértékűek azzal a jutalommal, amit az ember kap, ha Allah Útján költi el vagyonát. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„A muhádzsirún (a kivándorlók) szegényei elmentek Allah Küldöttéhez (ﷺ) és azt mondták neki: »A gazdagoké lesznek a legelső helyek és az örökké tartó gyönyör.« »És miért?« – kérdezte a Próféta. »Mert ők imádkoznak, ahogyan mi is imádkozunk, böjtölnek, ahogyan mi is böjtölünk, adakoznak, mi pedig nem, és rabszolgákat szabadítanak fel, de mi nem.« Allah Küldötte (ﷺ) megkérdezte: »Tanítsak-e nektek valamit, amivel megelőzhetitek azokat, akik előttetek voltak, és azokat is, akik utánatok jönnek, és senki elétek nem kerülhet, hacsak ugyanazt nem cselekszi, amit ti is tettetek?« »Hát persze, ó Allah Küldötte!« – felelték neki. »Magasztaljátok Allahot, adjatok hálát Neki és dicsőítsétek Őt harmincháromszor minden ima után!« Később ismét felkeresték Allah Küldöttét (ﷺ) és azt mondták neki: »A (gazdag) testvéreink megtudták, hogy mit csinálunk, és ők is ugyanazt teszik.« A Próféta (ﷺ) azt mondta erre: »Allah kegyelme ez, amit arra áraszt ki, akire akar.«” (Muszlim)

8. A jó cselekedetek eltörlik a rossz cselekedeteket. A Próféta (ﷺ) említette, hogy sok jó cselekedet eltörli a bűnt. Muadh (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy megkérte a Próféta (ﷺ):

„Ó Allah Küldötte, adj nekem tanácsot!” Ő (ﷺ) azt mondta: „Féld Allahot bárhol vagy!” Mondta Muadh: „Mást?” Ő (ﷺ) azt mondta: „Tegyél jót, miután rosszat tettél, mert ez el fogja törölni az utóbbit.” Mondta Muadh: „Mást?” Ő (ﷺ) azt mondta: „Viselkedj tisztelettel az emberek iránt.” (Ahmed)

9. Az istenimádati cselekedetek elvégzése a bűnök megbocsájtásához vezetnek, Allah Akaratából, ahogyan a következő hadiszban találjuk. Abu Umamah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy egy ember elment a Prófétához (ﷺ), miután elkövetett egy bűnt és azt mondta:

„Ó Allah Küldötte, tisztíts meg engem a bűnömtől!” A Próféta (ﷺ) azt mondta neki: „Elvégezted a wudhut?” Azt mondta: „Igen.” Majd megkérdezte: „Imádkoztál velünk?” Azt mondta: „Igen.” Akkor azt mondta: „Akkor menj, mert Allah megbocsátott neked.” (Közmegegyezés)

Az iszlám toleranciája és könnyítése a kiengesztelő tettek illetően

Az iszlám toleranciájának egy másik megnyilvánulása az, hogy olyan kiengesztelő cselekedeteket írt elő a hívei számára, amelyek végrehajtása a bűnök bocsánatához vezetnek, amelyek a Magasztos Allah, vagy emberek ellen lettek elkövetve. Ráadásul, amikor ezek a kiengesztelő cselekedetek végre vannak hajtva, eltávolítják a bűntudatot a hívő lelkéből, így többé nem fog szorongani a bűn elkövetése miatt. Az állábiakban bemutatunk néhány példát néhány ilyen kiengesztelő cselekedetre:

1. Az iszlám egy kiengesztelő cselekedett írt elő a szándéktalan emberölés esetében, amit Allah a Koránban írt elő:

„Egyik hívő sem ölheti meg a másik hívőt, kivéve, ha az tévedésből történik. Ha valaki tévedésből megöl egy hívőt, (annak) fel kell szabadítania egy hívő szolgát és vérdíjat kell a családjának átadnia, kivéve, ha adakozásként elengedik. Ha - veletek szemben - ellenséges népből származik, ám ő hívő, (akkor) egy hívő rab felszabadítása. Ha olyan népből származik, amely veletek szerződéssel rendelkezik akkor a családjának átadott vérdíj (diyaton) és egy hívő rab felszabadítása. Aki erre képtelen (annak) két egymást követő hónap böjtöt (kell végeznie) bűnbánatként - Allahtól (elrendelt dolog ez!) Allah Tudó és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:92]

2. Az iszlám a zihár esetében is (amely egy válás féle, amikor a férj azt mondja a feleségének „Olyan vagy nekem, mint az

anyám háta.”) előírt kiengesztelő cselekedetet, amelyet a Magasztos Allah írt le számunkra a következő ájában:

„Akik úgy válnak el feleségeiktől, hogy azt mondják: »Olyan vagy nekem, mint az anyám háta!» majd visszatérnek ahhoz, amit már mondtak, azoknak egy rabszolgát kell felszabadítaniuk mielőtt egymást érintenék. Ebből okulhattok. Amit tesztek, mindarról Allah tud.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:3]

3. Az iszlám az eskü megszegése esetére is írt elő kiengesztelő cselekedetet. A Magasztos Allah azt mondja:

„Nem büntet meg Allah benneteket az értelmetlen beszédért az esküvéseitekben, ám megbüntet, ha esküvel szentesített kötést köttök. Annak megváltása tíz szegény táplálása, úgy ahogyan a családokat általában tápláljátok, vagy felruházásuk, vagy egy rab felszabadítása. Aki erre nem képes annak háromnapi böjtöt *(kell végeznie)*. Ez a ti esküvéseitek megváltása, ha esküt tesztek. Tartsátok hát be az esküvéseiteket! Így magyarázza meg nektek Allah az Ő jeleit. Talán hálásak lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:89]

4. Ha valakinek nincs lehetősége a kiengesztelésként meghatározott cselekedetett elvégezni, akkor ez el van engedve, ahogyan a következő hadiszban megtalálhatjuk:

„Egy férfi elment a Prófétahoz (ﷺ) és azt mondta: »Elpusztultam, Allah Küldötte.« Ő (ﷺ) azt kérdezte: »Mi pusztított el?« »Közösültem a feleségemmel Ramadán idejében« – felelte a férfi. A Próféta (ﷺ) megkérdezte: »Találsz-e annyit, amivel felszabadítasz egy rabszolgát?« »Nem«- válaszolta a férfi. »Akkor tudsz-e két hónapot

folyamatosan böjtölni?« »Nem« – mondta a férfi. »Akkor van-e annyid, amivel hatvan szegényt megetetsz?« A férfi így felelt: »Nem«, majd leült, és a Próféta (ﷺ) hozott egy Erq-et, amiben datolya volt (kb. 15 szá), és azt mondta: »Adakozz ezzel«. Az ember így szólt: »Vajon olyannak, ki nálunk szegényebb? Bizony nincs a városunkban olyan család, amelyiknek nagyobb szüksége lenne rá, mint nekünk!« Allah Küldötte (ﷺ) elnevette magát úgy, hogy hátsó fogai is látszottak, majd azt mondta: »Menj és etesd meg vele a családodat.«” (Al-Bukhári)

Az iszlám toleranciája a jó cselekedetek folytonosságát illetően

Az alábbiakban néhány példát mutatunk be ezzel kapcsolatban:

1. Allah megjutalmazza a hívőt azért, ha másokat a jótettek megtételére vezet. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki útmutatásra hív (másokat), az annyi jutalmat kap, mint azok, akik eszerint cselekszenek (a Feltámadás Napjáig) anélkül, hogy hiányozna valami a jutalmukból. Aki viszont tévelygésre hív (másokat), az annyi büntetést kap, mint azok, akik eszerint cselekszenek (a Feltámadás Napjáig) anélkül, hogy hiányozna valami a büntetésükből.” (Muszlim)

Ez arra ösztönzi a muszlimot, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy jó cselekedeteket hajtson végre, segítse és védje meg a társadalmat, küzdjön minden rossz ellen és figyelmeztessen ellene. Mindez segít neki, hogy ő maga jobbá váljon és a körülötte levők is.

2. Amikor egy ember hasznos tudást terjeszt a közösségében, nagy jutalmat kap Alláhtól a tetteért. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Amikor az ember meghal, tettei véget érnek, kivéve három forrást: a folyamatos adakozást, a hasznos tudást és egy jámbor gyermek, aki fohászodik érte.” (Muszlim)

Az iszlám toleranciája és az ember vágyai

Azok a dolgok között, amelyek az iszlám toleranciáját, könnyítését és követői iránti szeretetet mutatják, az az, hogy szokásaikat és vágyaikat olyan jó cselekedetekké alakítja át, amelyekért jutalmat kapnak, ha jó szándékkal gyakorolják őket. Íme néhány példa:

1. Amikor valaki vágyait megfelelő módon elégíti ki, házasságban, jutalmat kap érte. Abu Dharr (Allah legyen vele elégedett) azt mondta, hogy néhány társ így szólt a Prófétához (ﷺ):

„Ó, Allah Küldötte! A gazdag társaké a legnagyobb jutalom. Imádkoznak, ahogy mi imádkozunk, böjtölnek, ahogy mi böjtölünk, és adakoznak a vagyonukból!” Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: „Nem adott nektek Allah olyat, amiből adakozhattok? Valóban, minden teszbíh (szubhanAllah - Allah minden hibától mentes) adomány, minden tekbír (Allahu Akbar - Allah a Leghatalmasabb) adomány, minden tehmid (alhamdulillah - Minden hála Allahot illeti) adomány és minden tehlíl (lá iláha illaLlah - Nincs más jogosan imádkható isten, csak Allah egyedül) adomány. Jót parancsolni adomány és rosszat tiltani adomány, és a családhoz menni, az is adomány.” A társak (Allah legyen elégedett velük) azt mondták: „Ó Allah Küldötte, ha valaki házaseletet él a feleségével, mert vágyik rá, azért is jutalmat kap?” Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: „Nem kap-e büntetést azért, ha tilalmas módon elégítené ki vágyát? Hasonlóképpen, amikor házaseletet él a feleségével, jutalmat kap.” (Muszlim)

2. Az egyik legszebb dolog az iszlámban, hogy az egyszerű, átlagos, mindennapi cselekedetek istenszolgálatokká válhatnak, ha Allah parancsai szerint és Rá emlékezve tesszük meg őket. Evés, ivás, sportolás; ha mindezt azzal a szándékkal tesszük, hogy felkészítsük magunkat arra, hogy megtegyük, amit Allah elrendelt, vagy például a család, a gyermekek és akikért felelősség terhel szükségleteinek kielégítése, vagy a muszlim testvérek támogatása, ezekért mind jutalom jár. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Amikor egy férfi családjára költ (Allah megelégedését keresve) ez adomány számára.” (Al-Bukhári)

Tehát, minden olyan cselekedet, amelyet a muszlim jó szándékkal végez el, jótékonyágnak számít. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Minden muszlimnak adakoznia kell.” Az emberek megkérdezték: „Ó Allah Prófétája! Ha valakinek semmije sincs, amit adhatna, mit tegyen?” Azt mondta: „Dolgozzon a kezeivel, legyen hasznos magának és adjon adományt (abból, amit keresett).” Az emberek tovább kérdezték: „Ha nem talál így sem?” Azt felelte: „Segítsen a szűkölködőnek, aki segítséget kér.” Az emberek megkérdezték: „És ha ezt sem tudja megtenni?” Azt felelte: „Akkor végezzen jótetteket, tartsa távol magát a rossz tettektől és ez adománynak fog számítani neki.” (Al-Bukhári)

Az iszlám toleranciája és könnyítése az oktatás terén

Az iszlámban, az oktatás és a nevelés módszertana tele van könnyítéssel és toleranciával. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„(...)Allah nem arra küldött engem, hogy durva legyek vagy ártsak, hanem azért küldött engem, hogy tanítsak és megkönnyítsem a dolgokat.” (Muszlim)

Lássunk néhány példát az iszlám toleranciájáról a oktatás terén:

1. Az iszlám toleranciájának, az iszlámban az őszinte tanácsadás terén Mohamed Próféta (ﷺ) példája, aki nagyon kedves volt, szívélyes viselkedéssel, amikor valamilyen információt akarat közvetíteni, vagy amikor az emberek kérdeztek tőle bármit, még akkor is, amikor a legváratlanabb dolgokat kértek.

„Egy fiatalember elment a Prófétahoz (ﷺ) és azt mondta: »Ó Allah Próféta, engedd meg nekem, hogy paráználkodjak.« A Próféta (ﷺ) megkérdezte őt: »Szeretnéd, ha ez történne az édesanyáddal?« Azt mondta: »Nem, Allahra (esküszöm)!« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Hasonlóképpen, mások sem szeretnék, ha ez történne az ő édesanyjukkal.« Megkérdezte: »Szeretnéd, ha ez történne a lányoddal?« Azt mondta: »Nem, Allahra (esküszöm)!« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Ugyanez a helyzet más emberek lányaival. Nem akarnák ezt!« Azt kérdezte (ﷺ): »Szeretnéd, ha ez történne a lánytestvéreiddel?« Azt mondta: »Nem, Allahra (esküszöm)!« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Hasonlóképpen, az emberek nem akarják ezt a testvéreiknek.« Azt kérdezte tőle (ﷺ): »Szeretnéd, ha ez történne a nagynénéddel?« Azt mondta: »Nem, Allahra

(esküszöm)!« A Próféta (ﷺ) azt mondta: »Hasonlóképpen, az emberek nem akarják ezt a nagynénjüknek.« A Próféta (ﷺ) tiszteletreméltó kezét rátette a fiatalember mellkasára, fohászzkodott érte a következő módon: »Ó Allah, bocsásd meg a bűnét, tisztítsd meg a szívét és tedd őt tisztává.«» (Ahmed)

2. Az iszlám toleranciájának másik példája az oktatás területén, az a könnyedség és egyszerűség, amellyel követőinek továbbítva vannak a tanításai. Allah Küldötte (ﷺ) megtanította a tolerancia útját a következő hadiszban is, amelyet Anasz bin Malik (Allah legyen vele elégedett) közölt:

„Mikor a mecsetben voltunk Allah Küldöttével (ﷺ), egy sivatagi arab (beduin) jött, felállt és elkezdett vizelni a mecsetben. A Küldött (ﷺ) társai azt mondták: »Hagyd abba, hagyd abba!« Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: »Ne szakítsátok félbe, hagyjátok békén.« Békén hagyták, és mikor befejezte a vizelet, Allah Küldötte (ﷺ) hívta őt és azt mondta (valami hasonlót): »Ezek a mecsetek nem a vizelet és a mocskok helyei, hanem csak Allah megemlékezésére, imára és a Korán olvasására valók.« Ő (a narrátor) azt mondta, hogy ő (a Próféta (ﷺ)) ezek után parancsot adott az egyik embernek, hogy hozzon egy vödör vizet és öntse a vizelet helyére, amit az meg is tett.» (Muszlim)

Ezt a toleranciát a Próféta (ﷺ) mutatta be, aki nem büntette meg, és nem viselkedet vele durván annak ellenére, hogy az iszlám szempontjából nagy bűnt követett el. Nem bánt csúnyán a beduinal, aki a mecsetében vizelt, annak ellenére, hogy a mecset a Föld egyik legjobb helye, azért, hogy bemutassa követőinek azt az utat, amit követni kell az oktatás és útmutatás területén.

Összegzés

Elolvassa ezt a könyvet, láthatjuk, hogy az iszlám minden tanításában menyire nyilvánvaló a tolerancia és könnyítés fontossága. A tanításain keresztül az emberek arra vannak bízattva, hogy ugyanezekkel a tulajdonságokkal rendelkezzenek, mutassanak jóságot az embertársaik iránt, és mindig mosolygós arccal fogadják őket. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ne tekintetek semmilyen jó cselekedetnek jelentéktelennek, még akkor sem, ha ez azt jelenti, hogy mosolyogva fogadjátok hittestvéreketek.” (Muszlim)

A jót kell szeretni mások számára is, ahogyan Mohamed Próféta (ﷺ) mondta:

„Egyikkőtöknek sem teljes a hite, amíg nem szeretné (kívánja) azt a hittestvérének, amit saját magának szeretne (kíván).” (Al-Bukhári és Muszlim)

Am emberek el kell, hogy hagyják azt, ami nem rájuk tartozik. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Az ember iszlámhitének tökélyéhez (és szépségéhez) tartozik, hogy nem avatkozik bele abba, amihez nincs semmi köze.” (At-Tirmidhi)

Arról, hogy mennyire fontos hasznosnak lenni és boldogságot hozni az embereknek, a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A legszeretettebb emberek Allah előtt azok, akik a leghasznosabbak az embereknek. A legszeretettebb tettek Allah előtt azok, amelyek boldogságot hoznak egy másik muszlimnak, vagy segítenek neki egy nehéz helyzetben, vagy segítenek neki visszafizetni adósságát, vagy ellátják étellel. Segíteni valakinek, aki segítséget szenved, szeretettebb nekem, mint a medinai

mecsetbe elvonulni, imádkozni. Aki képes megfékezni haragját, Allah megvédi becsületét; aki képes megfékezni indulatait, ha kárt tudna okozni annak, aki előtte van, Allah betölti szívét reménnyel a Feltámadás Napján. Annak, aki hittestvérével tart, amikor ennek egy gondja van addig, amíg meg nem oldja azt, Allah meg fogja szilárdítani lábait, azon a Napon amikor az emberek lábai reszketni fognak.” (At-Tabaráni)

Ezek a kijelentések nem egyszerű emberek kijelentései, hanem a Kegyes Korán és a Prófétai hagyományból származnak, amelyek az iszlám Törvény szövegei.

Egy ilyen vallás nem érdemli meg, hogy követve legyen? Ez ellen nem küzdeni kell hanem, éppen ellenkezőleg, minden lehetséges eszközzel elő kell segíteni az előrehaladását és terjedését.

Áldót az, aki elfogadja ezt a vallást és élvezzi ennek könnyítéseit és toleranciáját. Azok az okok között amelyek megakadályozzák a nem-muszlimokat, hogy belépjenek az iszlámban, az hogy ezt a vallást olyan emberek viselkedése után ítélik meg, akik nem igazán azok, sőt az ő viselkedésüknek semmi köze az iszlámhoz. Ószintén remélem, hogy az egyes, úgymond muszlim, szégyenteljes viselkedése nem lesz akadály e nagyszerű vallás megismerésében.

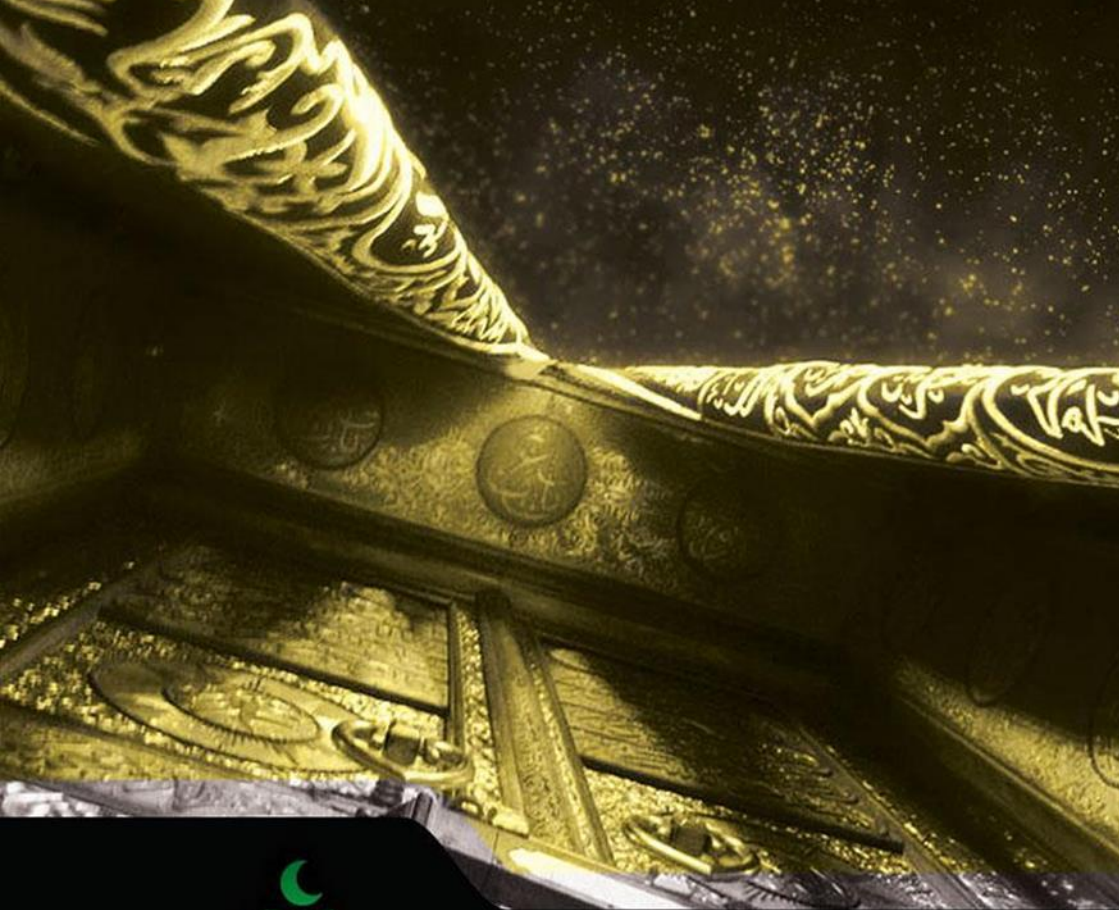
Meghívlak benneteket, hogy tanuljatok minél többet az iszlámról, azzal a feltétellel, hogy az ismereteket a vallás hiteles forrásaiból kell megszerezni.

Kérem Allahot, hogy ez a könyv mindenki számára hasznos legyen és elérje azt a célt, ami miatt írva volt. Hálás vagyok mindazoknak, akik elolvassák, és remélem, hogy a béke betölti majd az egész Földet. Meghívok mindenkit, hogy fedezze fel az igazságot.

A Magasztos Allah vezessen és óvjon mindenkit!

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM